

Hanácké železářny a pérovny, a.s.
Prostějov

Náklad 6 000 ks

Titulní strana:
Jaroslav Buben
„Jizvy Thálie“

*Pavla Vitázková,
Petr Štěpán,
Hana Burešová,
Ladislav Kolář,
Patrik Bořecký*

TŘI MUŠKETÝŘI
PREMIÉRA 13. 9. 2008

*Pavla Vitázková,
Štěpán Otčenášek,
Hana Burešová,
Igor Ondříček*

TŘI MUŠKETÝŘI
PREMIÉRA 14. 9. 2008

*Hana Burešová,
Stanislav Moša*

Foto: Jelf Kratochvíl & Tino Kratochvíl

MUZIKÁLOVÁ TRILOGIE

OSUDOVÁ KOMEDIE - I.

peklo

Zdenek Merta Stanislav Moša

Hrají
Radka Coufalová, Svetlana Slováková, Soňa Borková, Hana Holišová,
Marta Prokopová, Petr Gazdík, Stanislav Slovák, Petr Štěpán,
Jan Apolenář, Martin Havelka, Alena Antalová, Zora Jandová a další

Režie
Stanislav Moša

Dirigenti
Jiří Petrdlík
Igor Vavrda
Dan Kalousek

Choreografie
Lucie Holánková
a Leona Kvasnicová

Scéna
Jaroslav Milfajt

Kostýmy
Andrea Kučerová

Městské divadlo Brno

Říjen
2008
14. ročník

DOKOŘÁN

Cena: 15,- Kč

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELE,

už se Vám někdy stalo, že Vám někdo vyprávěl obsah dílu ze včerejšího televizního seriálu s takovým zaujetím, jako by se mělo jednat o skutečné zážitky dotyčného vypravěče, jako by se mělo jednat o součást příběhu, který on sám zažil? Postavy, o kterých hovoří, z jeho slov získávají vlastně reálný život, sám vypravěč se cítí být opravdovou součástí seriálového světa a jeho zvědavost nad dalším pokračováním seriálu překonává zájem o jeho skutečný život... z mého hlediska se jedná o oběť životní kultury současného světa, který se stává stále více světem především virtuálním, kdy rozličné zprávy o nějakém člověku, našem bližním, jsou důležitější než jiný živý člověk v kontaktu s námi. A každý sám o sobě? Čím se můžeme stát moudřejšími, citlivějšími a kulturnějšími, pakliže podléháme voyerským choutkám, kdy se umělé životy například oněch seriálových postav nebo smutné střipky ze života tzv. celebrit nebo věty vytržené z kontextu různých politiků, pro nás stávají důležitějšími než život sám o sobě. Náš duchovní život je čím dále tím více znečišťován smogem pseudoinformací a jejich následnými výklady. Sami sebe lehce můžeme ztratit v onom odpudivém kalu, který z nás vysává schopnost takových základních lidských darů, jakými jsou intuice, představitivost, fantazie... Díky civilizačním vymoženostem dominuje stav, ve kterém o sobě nevíme nic, než co vidíme, ovšem to, co pouze vidíme, ještě nemusí být pravda! Ta je totiž kolikrát ukrytá mimo naši schopnost prostého vidění. Vždyť jak dokážeme na základě vizuálních dojmů popsat například dvě tato mezi lidmi z nejfrekventovanějších slov, jakými jsou „LASKA“ a „DUŠE“? Nikdo snad nepochybuje o tom, že oba tyto fenomény existují, avšak ... jsou k vidění v nějaké přehlouplé telenovele, v nějakém bulvárním časopisu, v povrchních informacích notorických pomlouváčů? Jak se dají změřit, zvážít, uvídnout? Koncentrace na pouze viděné nás orientuje až příliš na sebe sama a zákonitě nás odděluje od jiných, zhuťňuje už tak naši existenční samolibost v přehnaně kritické konfrontaci vůči našim bližním. Stáváme se tak stále více neobratnými pozorovateli jiných a přitom o sobě samých, o těch nejpodstatnějších věcech v nás nevíme skoro nic. Když se zamyslím například nad tím, co mohlo být ve skutečnosti oním aktem, který bible popisuje jako vyhnání člověka z ráje, napadá mě, že to byl okamžik, ve kterém lidská bytost získala individuální myšlení (bylo jezeno ze zakázaného stromu poznání), kdy lidská duše ztratila pojem o tom, že je součástí universa, kdy začala vítězit egománie nad koexistencí, nad soucítěním a marně se pak již vzdávalo toto zapomenuté povědomí o ztraceném výzvu: „miluj bližního svého jako sama sebe“.

Pozorujeme-li dnešní svět kolem sebe, můžeme lehce zjistit, jak málo dnes znamenají pojmy jako čest, oběť, tolerance, avšak i prostá slušnost. Všechna tato nutná vybava člověka totiž vychází z jeho zásadního povědomí o sobě a to je přece zkonstruováno především na vztahu jednotlivce ke svému okolí – k jiným lidem. Dítě je dítětem, má-li matku a naopak. Člověkem je pak ten, kdo žije s lidmi, mezi nimi a ne ten, kdo vidí pouze sám sebe a lidi kolem sebe považuje někdy za otravný hmyz, jindy za masu, kterou může pro sebe využít. Malé děti si kolikrát zakryjí své oči dlaněmi a řeknou: „Že mě nevidíš!“ (Svět jim zmizí a oni s ním.) Malým dětem lze toto nedorozumění odpustit, u dospělých však obdobná sobeckost vyvolává smutek. „Co je pravda?“, zeptal se Pilát Ježíše a nečekal na odpověď...“

Vyjde-li na jeviště opravdový herec, zatají se divákům dech. Kolikrát není lépe oblečen než jeho kolegové, není fyzicky krásnější, nemusí mít tu největší a neefektivnější roli a přitom už jenom jeho pouhá přítomnost na jevišti nás fascinuje. Jak to? Šálí nás zrak, nebo v sobě máme i jiné rozlišovací indikátory? Čemu se dá věřit? Viděnému, změněnému, zvážěnému? I skrze divadlo samozřejmě doporučuji pěstovat citovost, pěstovat ji v setmělém sále mezi mnoha nám podobným, mezi našimi bližními.

Na shledanou v hledištích Městského divadla
Brno se s Vámi za všechny kolegy těší

Stanislav Moša
Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O |

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚKOVOU ORGANIZACI

Ředitel:
Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 301
Tel./Fax: +420 533 316 410
www.mdb.cz

DOKOŘÁN

Šéfredaktor:
Jef Kratochvíl
Tisková mluvčí:
Lucie Broučková
Lidická 16, 602 00 Brno
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

135. číslo
Vydalo MdB za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzavírka: 20. 9. 2008

PAVLA VITÁZKOVÁ. Studium gymnázia ukončila v roce 1997, od 1. 6. 1997 je členkou činoherního souboru Městského divadla Brno. Ráda vzpomíná na role: Desdemona (Othello), Axjuša (Les), Solveig (Peer Gynt), Vlasta a Dobromila (Libuša), Hela (Mistr a Markétka). V současnosti na repertoáru Květinářka - Cyrano z Bergeracu, Běta - Máj, Klára, modistka - Slaměný klobouk, Smrt - Jánošík aneb Na skle malované, Konstance Weberová - Amadeus, Kitty - Charleyova teta, Klárinka - Sluha dvou pánů, Juliška - Cikáni jdou do nebe, Šebelová - My Fair Lady (ze Zelňáku), Alžběta, anglická královna - Marie Stuartovna, Alžběta, Alexandrova žena - Smrt Pavla I., Blanche, králova milenka - Deník krále, Hesther Salomonová, soudkyně – Equus, Putífarova žena - Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Corina, subreta – Mam'zelle Nitouche, Milady - Tři mušketýři. Na snímku jefa Kratochvila v roli Alžběty, královny anglické v dramatu Marie Stuartovna. Režie Zdeněk Černín, kostýmní návrh Jan Dušek. (Foto na vyústění České ulice do náměstí Svobody.)

PEKLO - 1. díl magické muzikálové trilogie

Od 18. října na Hudební scéně

Autoři:
Zdenek Merta, Stanislav Moša

Alena Antalová

Zora Jandová

Petr Gazdík Radka Coufalová Zdenek Merta Hana Holišová Petr Štěpán

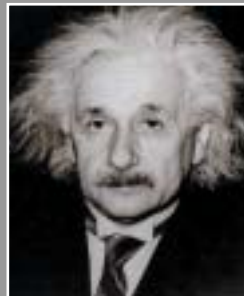
**Stano Slovák:
prechádzka**

**s úsmevom v hlase
dievčatko milé
na hradby starobylé
stúpame znova**

**v jesennej kráse
so slnkom v tyle
láskavé kratochvíle
do Teba schovám**

Tím najkrásnejším, čo kedy môžeme zažiť, je tajemno, je to ten najzákladnejší pocit, ktorý je vždy na počiatku jakéhokoľi opravdového umění i vedy. Kdo ho nezná, kdo už se nedokáže divit, kdo už nedokáže žasnout, je takříkajíc mrtvý a oči má vyhaslé.

(Albert Einstein se narodil roku 1879 v Ulmu, zemřel v Princetonu 18. dubna 1955. Zanechal nevyřešenou zobecněnou teorii gravitace.)

Pavla Vítězková

*Michal Isteník,
Eva Jedličková*

*Viktor Skála,
Ladislav Kolář*

Pavla Vítězková

*Igor Ondříček,
Petr Štěpán,
Jaroslav Matějka*

*Petr Štěpán,
Irena Konvalinová*

*Tomáš Sagher,
Eva Jelínková*

*Alena Antalová,
Dušan Vítězek*

Alexandre Dumas

TŘI MUŠKETÝŘI

**Dramatizace:
Hana Burešová
a Štěpán Otčenášek**

*Petr Štěpán,
Michal Nevěčný*

**Režie: Hana Burešová
Scéna: David Marek
Kostýmy: Samiha Maleh
Hudba: Beatles
Šerm: Josef Jurásek**

U ŠÁLKU KÁVY SE SIMONOU POLCAROVOU MARTA PROKOPOVÁ

Rodačka z Prostějova studuje poslední ročník Konzervatoře Brno a v Městském divadle Brno zároveň působí jako členka souboru. Co má za poslední rok za sebou?

„Úspěšně jsem odmaturovala a přijali mne do angažmá. Sezona mi přinesla účinkování v muzikálu Červený a černý, dostala jsem příležitost v Jánošíkovi, kde jsem hrála První děvče, v Mam'zelle Nitouche, za zpívání jsem si v koncertní verzi Jesus Christ Superstar a na turné v novém pásmu Stars of Musical,“ říká sympatická modrooká brunetka.

Pořád v kalupu?

Docela slušně se to rozjelo. Teď před sebou mám poslední ročník na konzervatoři a v divadle zkusíme Peklo, kde hraji Lucii, hlavní vedlejší roli. Dávají mi dost do těla, protože představení bude hodně taneční.

Které z vyjmenovaných představení považujete pro sebe za zásadní?

Zajímavá pro mě určitě byla role Prvního děvčete v Jánošíkovi. Už proto, že šlo o režijní debut Stano Slováka. Pracovat s ním

jako s režisérem a ne jako s hercem-kolegou bylo velice příjemné, zkušenější atmosféru bez stresu. Ne že bych před ním neměla respekt, ale zase jsem se tak nestyděla. Moc mě také potěšilo, že si mě vybrali do koncertní verze Ježíše. Asi deset lidí hrálo na jevišti společně s velkým orchestrem v civilním oblečení celý Ježíšův příběh. Byli jsme tam sami za sebe a divák měl možnost prohlédnout si každého z nás zvlášť.

A co „Nituška“? Máte ráda operetu?

S operetou jsem se mockrát za svůj život nesetkala. Je to určitě o jiném stylu zpívání, ale já hrála jen schovanku ve sboru, takže jsem žádným problémům nečelila. A zkušenosti s Gustavem Skálou byla ohromná zábava. V jeho režii mi Mam'zelle Nitouche připadá jako velice komická hra. Posunul ji do koloritu šedesátých let, místo vojáků jsou četníci, holky mají vyčesané drdoly,

oční linky... Všichni vypadáme jako z Četníka v San Tropez. I hudba se mi moc líbila, nicméně na zpívání mi připadala nesmírně těžká.

Vážné hudby se jako posluchač nebojíte?

Snažím se navštěvovat pravidelně absolventské koncerty na konzervatoři. A pár jedincům se poštěstí, že účinkují s velkým orchestrem. Chodím každý rok, protože tam mám své kamarády, a letos vlastně půjde o můj ročník. Snažím se nikdy nevynechat, protože jde o zajímavá vystoupení.

Můžete tak sledovat, jakou cestu interpret za studia ušel. I malý koncert mne baví. Vždy je to pro studenta konzervatoře pěkná tečka. Myslím, že si všichni takové první veřejné vystoupení zaslouží. Dostanou spoustu kytek a učiní tak první krok do světa.

Máte před sebou ještě rok školy a působíte na profesionální scéně. Zůstala jste na konzervatoři na denním studiu?

Uvažovala jsem o individuálním rozvrhu, ale zjistila jsem, že v divadle zkouším většinou až od dvanácti a hrajeme večer, tak myslím, že se to dá nějak skloubit.

Co říkají vašemu záprahu rodiče?

Jsou rádi, že se nenudím, což já taky, ale na druhou stranu se mne občas ptají: „Bylas tento týden ve škole?“ Ale né, nebojte, já to zas tak neflákám! (Smích.) Opravdu se snažím zvládat obojí, i když musím občas dělat nějaké ústupky. Ve škole záleží na domluvě a už vím, co si můžu dovolit. Třeba moje

profesorka herectví, paní Slancová, je moc hodná a pouští mě. Jsem moc ráda, že mi vychází vstříc. V divadle zase můžu přijít později nebo odejít dřív.

Působíte jako zodpovědná studentka. Přiznejte se, v kolik chodíte spát? Flámuje?

Podle toho, jaké představení hrajeme. Když

je fyzicky náročné a jsem hodně unavená, tak jdu do postele třeba hned. Někdy si zase s kamarády jdeme sednout do klubu, pokecáme, a buď se to rozjede, nebo ne. Ovšem jsem spíš takový člověk, že jdu raději spát, když vím, že musím druhý den ráno vstávat. A když je náhodou pátek, tak zase posedím déle.

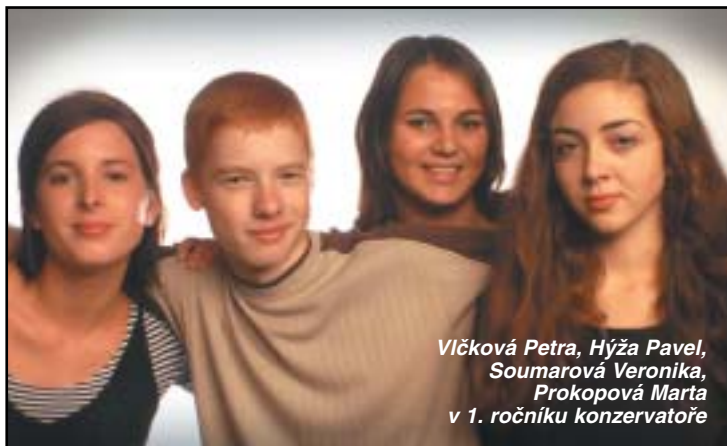
NENAHRADITELNÍ

Jak vnímáte svou divadelní slávu? Na veřejnosti se objevují čím dál víc vaše fotografie...

No, na plakátech jsem třeba ještě nebyla (*smích*). Ale vážně – jako známá tvář si opravdu nepřipadám a jsem tak spokojená. Nerozdávám podpisy a nic neobvyklého se mi nestává. Vystupuji sice takřka každý večer na jevišti, ale že by mne někdo poznával na ulici... Ještě se nikdo nezval, ani tajemný ctitel.

Co vám dává energii kromě zpívání a divadla?

Hodně mě podporuje přítel. Jelikož je ta nečník, tak v poslední době až neobvykle. Nemůžu si na něj vůbec stěžovat. Určitě mě ve velké míře také nabíjí moji rodiče. Když mám něčeho nad hlavu, jsem unavená a všechno mne bolí, volám své mamince. A ta mě vždy popostrčí dál, ať to nezvdávám a ať jdu pořád dopředu. To vlast-

*Vlčková Petra, Hýža Pavel,
Soumarová Veronika,
Prokopová Marta
v 1. ročníku konzervatoře*

S Dušanem Vítázkem
v muzikálu Jánošík,
režie: Stano Slovák

ně můžu říci o celé naší rodině.

Myslíte, že partner z branže je výhodou, nebo máte i srovnání, je-li mimo obor?

Mám spíše zkušenost s divadelníky. Spousta lidí mi sice říká, že by nemohli mít partnera ze své práce, ale kde já bych si měla najít přítele, když se ani jinam nedostanu... Nám to nějak nevadí, navíc nejsme de facto pořád spolu. On má taky hodně svých zájmů, já ještě školu, začala jsem cvičit jógu... Rozhodně nemůžu říct, že bychom se viděli pořád.

Ještě nedávno jste nosila rovnátka. Byla to jen dekorativní záležitost?

To bylo tak – když jsem dělala přijímačky na konzervatoř, jedna paní profesorka mi u nich řekla: „Slečno Pro-

kopová, vy máte předkus.“ Mě nikdy předtím nic takového nenapadlo. Ale člověku to vrtá hlavou, že? Drezúrovali mne, že mám špatné sykavky, předkus, až jsem z toho byla úplně mimo. Ovšem až ve čtvrtáku jsem to začala řešit, že to bude i pro mě nejlepší, a řekla jsem si, že s tím něco udělám, abych měla už na celý život pokoj. Začala jsem se o to začínat, byla na vysekávání osmiček a rovnátka jsem dostala před rokem 1. listopadu. Na začátku listopadu jsem byla také v Městském divadle Brno na konkurzu, kde jsem uspěla. Maminka říká, že za to můžou právě ta rovnátka.

Takže můžete jen doporučit?

Jsem ráda, že jsem se rozhodla a odstranila svůj komplex a handicap, i když mě až do konzervatoře nenapadlo, že takový problém mám. Rovnátka jsem nosila deset měsíců a nakonec to hrozně rychle uteklo. Vždyť je dnes nosí každý druhý. Absolvovala jsem s nimi také všechny pohovory a vždy dopadly dobře. Rovnátka mi žádné plány nezhatila.

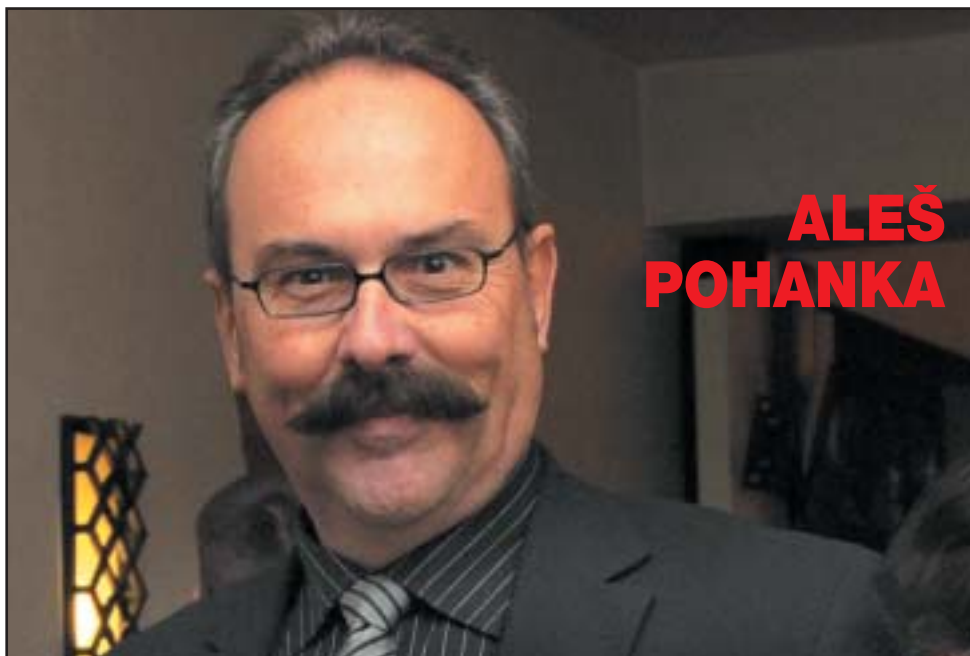
Máte nějaké cíle, až dokončíte konzervatoř a spadne z vás jedno břímě?

Jejda! Víím, že rodiče by si přáli, abych šla ještě na vysokou, ale nevím, jestli to dnes chci já... Momentálně mám pocit, že bych na to neměla čas, ani chuť, ale možná změním názor. Já neukoukám moc dopředu, spíš řeším, co je teď.

*Simona Polcarová,
foto: jef Kratochvil*

S Michalem Matějem

ALEŠ POHANKA

ALEŠ POHANKA

Máme před volbami, myslíte, že volič klade důraz spíše na konzervativní, řekněme sociální hodnoty, nebo na hodnoty spojené se svobodou?

Svoboda je věc, na kterou jsme si zvykli velmi rychle. Dnes už nikoho nepřekvapí cestovat bez zábran po celém světě a veřejně se hlásit k názorům a orientacím, ať už jsou jakékoliv. Co se ale pro mnohé nezměnilo, je pocit marnosti snažení a jejich aktivity, pocit, že nejsou dostatečně docenění, pocit nízkého sociálního uplatnění. Právě u těchto voličů bude převládat volba sociálně laděných hodnot.

Čtete raději printové tituly, anebo internetová média? Kde spatřujete budoucnost médií?

Jednoznačně tištěná média. Rád cítím tiskařskou barvu, rád držím novinový papír v ruce, mám rád, když mohu kdykoliv vytáhnout přeložené noviny z náprsní kapsy... jsou pro mne mnohem lépe uchopitelné, je to o pocitech a smyslech. Notebook napojený na internet jako zdroj informací a komunikační prostředek používám také, ale je to pro mne studený, bezduchý nástroj, i když je to jednoznačně logický směr, kterým se evoluce médií vydala.

Slibil jste si něco při vstupu do podnikání a podařilo se vám to splnit?

Možnost podnikání po roce 89 pro mne, stejně jako pro mnoho dalších, byla přirozeným a povoleným vstupem do neznámého tržního prostředí, do prostředí volné soutěže s praktickou možností realizace nápadů. Tehdy to opravdu bylo o možnostech, znalostech, předvídativosti a odvaze, hodně o příležitostech.

Byla to doba překotná, ale podnikatelsky úzasně uchopitelná, začínalo se doslova z nuly. Nic jsem si neřekl, pouze jsem využíval možností a příležitostí.

Po roce 89 jste se pohyboval hlavně ve sféře automobilového businessu, časem jste ale své aktivity přenesl do mediální oblasti a lze s mírnou nadsázkou říct, že jste dnes Spinger jižní Moravy. V podstatě bílá vrána mezi vydavateli, většina českých médií již dávno patří zahraničním vyda-

HOST DO DOMU

vatelům. V kuloárech se mluví také o vašem projektu brněnského mrakodrapu, čím ještě překvapíte své spoluobčany?

To je hodně nadnesené, nicméně několik projektů se připravuje v život. Ať už je to další rozšiřování sítě poskytovatelských služeb v rámci ČR a zahraničí, nebo vstup do dalších obchodních segmentů, ale především to jsou aktivity v oblasti neustále se mohutně rozvíjejícím internetovém zpravodajství, tady cítím ještě hodně příležitostí.

Nakolik může vydavatel ovlivnit svoje médium, a níž by byl označen za cenzora nebo temnou emi-nenci v pozadí?

Pokud se vyhnete společensky neúnosným tématům jako drogy, zbraně, násilí a podobně, je pouze na vás,

Hrabě Karl Waldstein von Wantenberg na návštěvě v pracovně Aleše Pohanky

kam až vás tato svoboda pustí. Jakákoliv nálepka, řekněme určité závislosti, vás dostane do komerční nesvobody. Pokud je pro vás vydavatelství především business, jste sami sobě povinni řídit toto k maximalizaci zisku, tudíž nálepka cenzora či temné eminence, při zachování úrovně etiky, není pro vás důležitá.

Vaše postavení vyžaduje častou účast ve společnosti, jak se s touto povinností vyrovnáváte?

Rád se pohybuji mezi příjemnými lidmi, navíc mnohdy v prostředí, kde lze probrat i obchodní témata. Naštěstí mám dostatek opravdových přátel, se kterými se rád potkám ať už na golfovém hřišti, charitativní akci, vernisáži výstavy nebo divadelní premiéře.

Co považujete za svůj nejbližnější nápad, do jehož realizace jste se pustil?

Asi vlastní restauraci. Neměl jsem tehdy ponětí, jak mezera v dohledu nad personálem může likvidovat jinak na papíře slibně vypadající čísla.

Máte nějaký ještě bláznivější nápad, jehož realizaci jste předem zavrhl?

Naučit ty ostatní komunální politiky vidět svět očima svých voličů, a pokud by to nebylo v jejich moci, se vztýčenou hlavou to přiznat a z politiky odejít.

Byl jste v životě víceméně tak jako všichni, kteří prošli normalizací a reálným socialismem, unášen okolnostmi. Kdybyste mohl začít znovu, šel byste zase touhle cestou, nebo byste volil zcela jiný osud (divadlo, literaturu, sport)?

Jsem vděčný za to, že mi bylo, na rozdíl od našich otců, alespoň větší část svého produktivního života umožněno realizovat se. Pokud bych mohl začít znovu, asi bych se vydal stejnou cestou, pouze bych chtěl být vybaven současným poznáním a tehdejšími mláďdím.

V čem jste podle svého názoru opravdu dobrý?

Žiji v reálném světě a reálném prostředí, jsem tudíž chybný jako každý. Nemyslím si, že jsem v něčem výjimečný, měl jsem v životě několik lidských setkání, která mě ovlivnila, a ačkoliv nemám rád vzory, navzdory ve mně zůstaly. Myslím, že umím naslouchat.

Jsou dny, kdy vyvěšujete státní vlajku za okny svého bytu nebo sídla firmy?

Vlajky nevyvěšuji, ne proto, že bych měl dost těch v minulosti, ale necítím potřebu dávat veřejně najevo svůj názor touto formou, výjimku bych snad učinil u tibetské vlajky. Mám dostatek jiných možností dát veřejně najevo svůj názor.

Jsou události a situace v politice Evropské unie, v kterých marně hledáte smysl?

Především nevidím dostatečný smysl současné formy jednotné Evropy. Aniž bych mu to přál, dle mého názoru tento Babylon zajde na úbytě. V této době, v jednotném vojenském paktu a v tomto civilizovaném prostředí již nelze očekávat anexi silou, nicméně hospodářsky bude sjednocená Evropa nadále rozdělena na ty se šňupáky

nahoru a ty, kterým kouká sláma z bot. Historie se opakuje a mentalita národů zůstává. Škoda jen těch vodu šlapajících čtyřiceti let, naše výchozí pozice mohla být jiná.

Kdybyste si mohl vybrat monarchii nebo demokracii?

Vybral bych si konstituční monarchii. Jsem staromilec a trocha toho národního divadla by se mi líbila.

Kdybyste se rozhodl pro politickou kariéru, myslíte, že byste měl úspěch?

Předně je pro mne absurdní, že bych se rozhodl pro politickou kariéru, alespoň v tomto životě. Rád si užívám nabyté svobody a politiku se chystám pouze komentovat. Být dobrým politikem není snadná věc, cítím to jako poslání, řeholi srovnatelnou s posláním učitele. Neustálý boj svého přesvědčení, čistého svědomí, přání voliče a stranické loajality. A spousta času pro řešení všech forem problémů společnosti, formulací a realizací vizí... je toho moc, co musí dobrý a úspěšný politik zvládnout. A jako bonus navíc – najít v sobě dostatek vnitřní síly pro vyrovnání se s tlakem lobbistických skupin a jednotlivců, prosazujících mnohdy pouze své vlastní zájmy, popř. zvládat vnitrostranický boj s těmi, kteří se neumí srovnat s porážkou a intrikářů... Jak říkám, pocit svobody a nesvázanosti je mi milejší.

Kdybyste se musel strojem času vypravit bez možnosti návratu do budoucnosti nebo do minulosti, co byste si vybral?

Zřejmě renesancí. Doba humanismu mě vždy fascinovala. Rozvoj člověka, jeho schopností spolu s ohledem na jeho potřeby a přítomný jasný řád. V tom případě bych ale rád žil v Benátkách. Jenom mor a podobné metly té doby bych z praktických důvodů přesunul do doby predešlé.

Dovolíte si někdy riskantní krok na rozprouštění adrenalinu?

Adrenalin si, pokud je možno, dopřávám plnými douškami. Ať už to je v závodním autě, pod kopulí padáku,

v podmořském světě, za kniplem motorového větrone, či s přáteli na vodním válci v raftovém člunu. Kupříkladu s tím jsem se dostal do divoké expedice a spolu s dalšími sjel ty nejdivočejší peřeje řeky Zambezi od Viktoriiniých vodopádů po jezero Kariba v Zimbabwe. Adrenalin k životu potřebuji, vyplavuje ze mne veškeré nashromážděné stresy a tenze.

Co vás ve vaší branži nejvíce vytočí?

Vedle úřednické zahleděnosti snad jako každého – arogance moci, zášť, hloupost, faleš... to jsou věci, které mě opravdu dokážou vytočit.

O čem se bavíte ve společnosti, umíte se odpoutat od pracovních problémů?

Jsou období, kdy některý projekt vyžaduje veškerý čas, nicméně teď už mám kolem sebe dostatek po všech stránkách schopných spolupracovníků, takže je to vždy tým, který kope na jednu branku. To mi dává možnost odpoutat se. No a ve společnosti se nebráním jakémukoliv tématu.

Stál jste někdy tvář v tvář smrti?

Když jedu po D1, tak takřka neustále. Nejvíc mě ale znepokojuje, že nevidím rychlou nápravu. Před pár lety jsem si pořídil Harleye a každou vyjíždku jsem svědkem arogance a agresivity těch, co mají kolem sebe plechovou boudu. Dnes jsme svědky šťvanice na motocyklisty. Fakt je, že někteří to v hlavě nemají spořádané, potom platí mnohdy životem. Ale nemyslím si, že jsou ti na motocyklech větším problémem než ti ostatní.

Jste dobrý táta?

Ve smyslu přípravy svých dětí na život snad ano. Jsou již dospělí, stojí na vlastních nohou, mají ve mně oporu v každé situaci a nezneužívají toho.

Patří do vaší domácnosti pes, kočka nebo tygr či dokonce žralok?

Přestože mám domácí zvířata rád, momentálně se v mé blízkosti vyskytuje pouze yorkshire Aétes Lully z Klímeč, je to „von“, ale jinak pejsek dcery, která už bydlí na jiné adrese. Se mnou by v současnosti jakékoliv zvíře trpělo v důsledku nedostatku času.

Jaké jste prožil na své podnikatelské cestě největší dobrodružství?

Skutečné dobrodružství prožívám pokaždé, když jdu do podnikatelsky nového prostředí. Překotnost vývoje elektronických médií je jedním z nich. Tudy pádí evoluce tak rychle, že mnohdy nedokážu sledovat a domyslet veškeré jednotlivé dopady.

Jste častým návštěvníkem našeho divadla, čím vás naši autoři a režiséři v poslední době nejvíce potěšili?

Málokdy vynechám premiéru nové hry, mám rád divadelní prostředí, jeho barevnost, možnosti alegorie a hlavně lidi s ním spojené. Vedle poznání je pro mne i zdroj inspirace, zábavy a relaxace. Městské divadlo pod vedením Stanislava Moši a jeho týmu předvedlo v průběhu několika roků divadelní zázrak. Jenom divadla s velkým D se mohou pochlubit předlouhou frontou před divadelní kasou. A brněnské MD ji má hodně dlouhou. To je pro mne měřítko úspěchu. A také závist, pomluvy a intriky. Ty provázejí v naší kotlině jenom ty úspěšné. V minulosti mě nadchly výpravné a barevné reje například Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť nebo Čarodějky z Eastwicku.

Myslíte si, že zdvořilost je dnes v podnikání a politice přežitek?

Na radnici doprovází svoji dceru Šárku

Nemyslím. Vždyť v obém je hodně slušných lidí. Myslím, že každý z nás se s tím setkal a má své vlastní zkušenosti. Jenom se musím smát, když na mne politik před volbami kouká zpoza nějakých kytek z billboardu a pod ním nějaké úderné, nadčasové heslo. To potom propadám trudomyslnosti, že mne podceňuje. Lehce zasněný pohled z papíru nevyvaží jeho dlouhodobé chování a program, se kterým do politiky vstoupil. To je to, co podle mého soudu rozhoduje. Kupříkladu současný ministr zahraničí. Přesto, že se vyjadřuje mnohdy složitě a někdy působí až nemotorně, vyznačuje z něj naprostá serióznost, to, co říká, má váhu. Lidé mu dlouhodobě důvěřují a v anketách oblibenosti je vždy na čele. Bylo by zajímavé vidět podobný žebříček na komunální úrovni. Teď mě napadá, že se do něj určitě pustím ...

Jaký je váš osobní život; chodíte někdy nakupovat?

To, co dělám, mě baví, ale bere takřka veškerý čas. Zbýlý čas dělím na sport, kulturu, rád si přečtu dobrou knihu, vyrazím na motorce na vyjíždku třeba do Telče, Českého Krumlova a tak. Nakupovat tu a tam chodím, žádné týdenní nákupy, spíš nárazové, co je třeba.

Znáte aktuální ceny potravin?

Plus minus ano. Nejsem typ, který surfuje na nejvýhodnějších cenách a je ochoten pro slevu jet přes celé Brno. Nemám rád dlouhé fronty u pokladen, proto vybírám prodejny s dobrou možností parkování a rychlou obsluhou.

Jak jste trávil letošní dovolenou?

Prozatím žádná nebyla.

Otázky kladl jeř Kratochvíl, fotografoval Tino Kratochvíl

"Cabaret" evropské

*Elisabeth Sikora,
Andrea Kučerová*

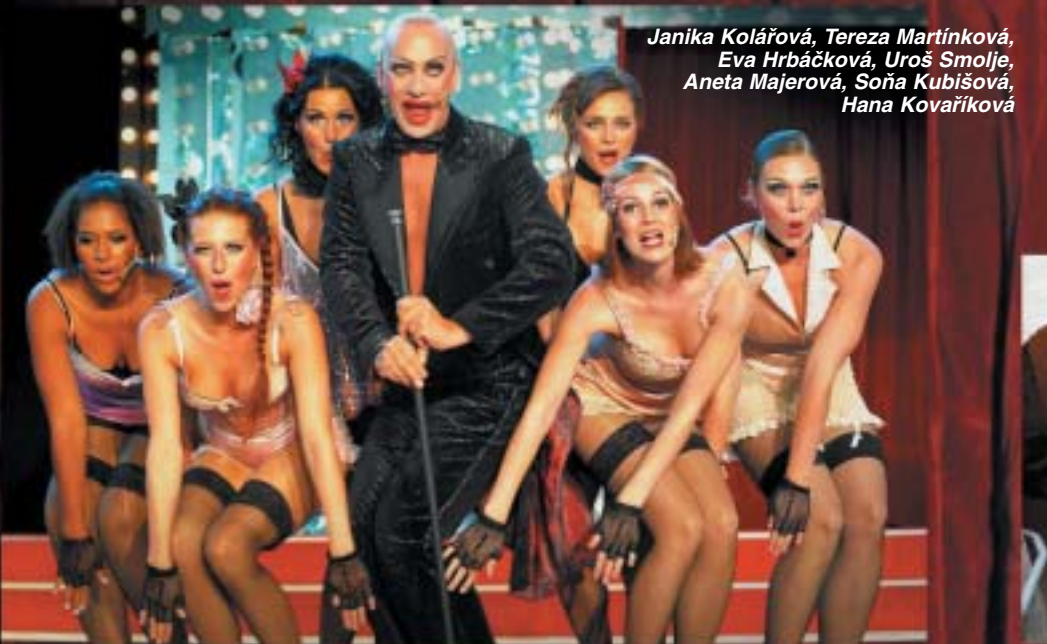
Uroš Smolje

*Mistr světél David Kachlír
a režisér Stanislav Moša*

*Soňa Kubišová,
Janika Kolářová,
Tereza Martínková,
Eva Hrbáčková,
Hana Kovaříková,
Aneta Majerová*

*Janika Kolářová, Tereza Martínková,
Eva Hrbáčková, Uroš Smolje,
Aneta Majerová, Soňa Kubišová,
Hana Kovaříková*

Stanislav Moša,
Hana Kovaříková

turné
premiéra

25. 07. 2008

LUXEMBOURG

Uroš Smolje, Tereza Martinková,
Hana Kovaříková

Dirigent Karel Cón

Uroš Smolje

Foto: jef Kratochvíl

foto: jef

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA
ČESKÉ REPUBLIKY

Největší zdravotní pojišťovna je tady pro vás

Všeobecná zdravotní pojišťovna je nejstabilnější zdravotní pojišťovnou v České republice a postará se o vás v každé životní situaci. V letošním roce připravila svým klientům řadu výhod a finančních příspěvků.

- dětem až 20 000 Kč na léčebně-ozdravné pobyty Mořský koník
- dětem až 1 000 Kč na tuzemské ozdravné pobyty
- dětem až 1 000 Kč na fixní rovnátka
- dětem až 500 Kč na sportovní přílby a chrániče
- dětem do 3 let a maminkám až 1 000 Kč na cvičení a plavání
- dětem do 15 let až 1 000 Kč na léčbu nadváhy a obezity
- klientům nad 15 let až 500 Kč na léčbu obezity
- těhotným ženám až 2 000 Kč na léčbu závislosti na tabáku
- všem klientům až 1 000 Kč na léčbu závislosti na tabáku
- všem klientům až 500 Kč na očkování
- dívkám od 13 do 18 let 500 Kč na každou ze tří dávek očkovací látky proti karcinomu děložního hrdla
- oceněným dárčům krve až 1 000 Kč na lázně a rehabilitaci
- dárčům kostní dřeně až 2 000 Kč na lázně a rehabilitaci

Blíže informace získáte na kterémkoli předpázkovém pracovišti VZP nebo e-mailové adrese info@vzp.cz.

RADKA COUFALOVÁ

Je krásné potkávat talentované a milé osobnosti, a ještě zajímavější bývají

ČERT TĚ VEM

rozhovory s těmito vzácnými bytostmi. Právě proto je mi líto, že mi můj časový harmonogram nedovolil se osobně potkat s krásnou ženou a skvělou herečkou, členkou Městského divadla Brno, mimo jiné také zručnou výtvarnicí, či poetkou Radkou Coufalovou a uskutečnit náš rozhovor při popíjení dobré kávy, anebo jiné tekuté pochutiny. Ona v Brně, já na zkouškách muzikálu *Joseph and his Amazing Technicolor Dreamcoat* ve Vídni jsme zůstali odkázáni pouze na mailovou (ale o to zajímavější) korespondenci...

Maluješ?

Po takřka roční odmlce opět maluji a nejen to. Jsou tomu tak tři roky, co se přes prázdniny věnuji dřevorezbě. Řekla bych, že až letos se dostavily jakési výsledky, za které se nemusím stydět. Samozřejmě je stále co opravovat a učit se. Pro radu chodím k Martinu Havelkovi, který se dřevorezbou zabývá řadu let. Mým námětem, podobně jako u mých perokreseb, jsou ženy, tedy jejich krása. Zatím dělám plastiky tak do 25 cm, ale mým snem je dopracovat se k dílkům cca dvoumetrovým. Ale to bude trvat ještě spoustu let, vlastně spoustu prázdnin, bude mě to stát spoustu mozolů, bolavých zápěstí, namožených prstů a dlaní, dlátek zaražených do stehen, vycucané krve, příliš hlubokých záseků, které nadějně tvary mění v nenadějně, nádherně zkroucených pilin ve vlasech a očích, stejně jako jemného dřevěného prachu v mých plicích, a potom jednou, snad, při-

jde den a já budu připravena uskutečnit svůj sen...ha...báseň?

Miluješ?

Miluju. Miluju život. Ačkoli mě neustále udivuje, ačkoli mění to, co se zdá být jisté, ačkoli je často krutý a nemilosrdný. Ale... je můj! A když slyším o životech jiných lidí jinde na světě, děkuji, že jsem se narodila v České republice, která je relativně bohatou zemí, plnou většinou mírumilovných a nebojechtivých lidí, kteří na mě nevyvíjejí nátlak patřit k té či oné straně nebo církvi, zemí, ve které můžu hrát divadlo a jednat svobodně.

Eliminuješ?

Vytěšňuji ze své hlavy nepříjemné zážitky, které mě potkaly, a které mě chtějí nechtíc ovlivňují, např. menší autonehoda, noční schovávání se pod koly stříbrného SAA-BA, to když mě po první repríze Mam'zelle Nitouche pronásledovali dva snědí spoluobčané (raději nedomýšlím, co mi asi chtěli), nedodržení slova realitního maklé-

ře, šnečí rychlost našich soudů apod. Jednoduše se snažím poučit a nepříjemnostem předcházet. Řídím bezpečněji, po představení se snažím mít vždy doprovod, realitním makléřům nevěřím a s fungováním soudů nic nenadělám... a tak tu žijem...

Kumuluješ?

Tak jako elimINUJI nepříjemné zážitky, kumulUJI ve své hlavě ty dobré, neskutečné, vzácně radostné, pohodové, překvapivé a výjimečné. Např. dovolená na plachetnici v Chorvatsku, kdy jsem jinak známou zemi poznala z tolik neznámého pohledu, beskydské lesy plné hub, volné chvíle se svými blízkými, hody v Bořeticích, rodinná túra Vítkov - Podhradí - Kružberk, dokončený obraz atd. Z nakumulovaných příjemných zážitků žiju ve dnech totálního pracovního nasazení.

Levituješ?

Levitovala jsem, levituji a levitovat budu. V zápalu života jsem však došla k názoru,

že je to věc dosti nepraktická. O co více je
vznášení se osvobozující, o to tvrdší je do-
pad.

Milá Radunko, děkuji za milý rozhovor

**a přeji ti (a jsem přesvědčen, že nejsem
sám) hodně všeho, co si sama nejlíc
přeješ!**

Stano Slovák,

foto: jef Kratochvíl

Na tradiční třetí zahradní slavnosti v Augusti-
niánském opatství na Starém Brně pořádané
pod patronací primátora města Brna Romana
Onderky, opata kláštera Lukáše Martince a ge-
nerálního ředitele SNIP&Co Jiřího Morávka

„MEMORY CYCLE TIME...“

proběhla sbírka ve prospěch společnosti DebRA Česká republika. Mezi účastníky setkání se vybralo 270 000 Kč ve prospěch nemocných kožní chorobou „motýlích křídel“. Symbolický šek s vybranou částkou převzala předsedkyně organizace Magda Hrudková. Během večera proběhla dražba fotografie patrona společnosti DebRA herečky Jitky Čvančarové. Za částku 77 000 Kč si fotografii autora je-
fa Kratochvíla odnesla ředitelka nákupního centra Olympia paní Pavla Bumbálková. Na závěr večera zazpívaly Monika Absolonová a Petr Kolář, zatančila Kristína Bastienová a společnost se rozešla do vlahé letní deštivé noci.

**MGR. PETR LUKAS
VEDOUČÍ PRODUKCE
LETOHRÁDEK MITROVSKÝCH V BRNĚ
Nelitujete toho, že jste svůj život spojil s letohrádkem?**

Určitě ne, jsem s letohrádkem svázán půl roku, za tuto krátkou dobu jsem ve spolupráci s magistrátem města zvládl uskutečnit několik oprav a podstatných kroků ve zvelebování této památky, ve spolupráci s Janem Marouškem uspořádat šest výstav, přeměňujeme interiéry...

Cím vás přitáhl letohrádek Mitrovských?

Mluvit o zajímavém vzhladu a unikátní fresce je dnes už samozřejmost, letohrádek neměl v posledním století příliš štěstí na využívání a posledních několik let byl pro veřejnost uzavřený. Chci vrátit do letohrádku život zejména množstvím pořádaných kulturních akcí. Jako ojedinělá brněnská památka si to určitě zaslouží!

Kdo to byli Mitrovští?

Mitrovští z Nemyšle byli stará česká šlechta, letohrádek nechal vybudovat hrabě Antonín Arnošt Mitrovský z uherské linie tohoto rodu (vlastnil také palác na dnešním Náměstí Svobody; zbořený v r. 1900). Jiné větvi rodu patřil např. hrad Pernštejn nebo zámek v Dolní Rožince.

Jaká je stručná historie letohrádku?

Hrabě Mitrovský si letohrádek /tzv. zahradní kasino/ vybudoval v letech 1779-94 jako odpočinkové sídlo v dominantní poloze francouzsko-anglické zahrady. Ke stavbě přínáležel dvůr s hospodářským zázemím. Umělecky velice hodnotná stavba ve stylu nastupujících forem Ludvíka XVI., vrcholem výzdoby interiéru je exotická freska se skrytými symboly svobodných zednářů...

Kdy měl tento stavební skvost nejmíc na kahánku?

V 60. letech 20. st. se pláno-

valy stavební změny v okolí Mendlova náměstí a výstaviště. Jeden z návrhů počítal i s demolicí letohrádku - našťastí se tento plán nerealizoval, prý i díky francouzské delegaci.

Které klacky pod nohama jste musel nejčastěji odstraňovat?

Kromě opravdových klacků, které ucpávají kanalizaci, jsem zatím žádný odstraňovat nemusel.

Cím se bavíte ve volném čase?

Starám se o letohrádek, jeho provoz a marketing, ale když se náhodou vyskytne chvíle volna, neopominám svou zálibu: hrady,

zámků, zříceniny. Je to moje slabost.

Co připravujete pro návštěvníky a kdy vlastně je možné letohrádek navštívit?

Probíhá série výstav „Rok ve městě a na vsi“, která různými způsoby představuje významné svátky a tradiční zvyklosti napříč ročními obdobími - máme za sebou výstavu adventní, velikonoční, letní - dožínky a připravujeme podzimní výstavu zaměřenou na sběr úrody s vinobraním a vánoční výstavu. Od podzimu začneme pořádat večerní prohlídky pouze za svitu svící v kostýmech z doby Marie Antoinetty.

Kdo ze slavných osobností letohrádek navštívil?

V letohrádku se za hraběte Mitrovského setkávaly významné osobnosti moravské aristokracie a společenského života. V prosinci 1805 zde byl císař Napoleon. Námí pořádané aktivity jsou teprve na počátku, nicméně máme za sebou výstavu a sérii přednášek s populární brněnskou historičkou Mgr. Milenou Flodrovou, která je jednou z dobrých duší letohrádku.

Text a foto: jef

Yasmina Reza: KUMŠT

Komedie

Je to jen čtrnáct let (psal se rok 1994), co nepřilíh úspěšná francouzská herečka Yasmina Reza napsala konverzační komedii pro tři muže s prostinkým názvem – Art (Umění). V českém překladu Michala Láznovského *Obraz, v Německu Kunst, v Polsku Sztuka, v Slovensku a posléze i v některých českých divadlech Kumšt*. Obrázka za ní prestižní Molièrovu cenu, text byl od té doby přeložen do 35 světových jazyků a účinkovala v něm nejedna hvězda francouzského, německého či anglického divadla. Yasmina Reza od té doby napsala vícero pozoruhodných textů (v českých divadlech měly největší ohlas její *Tři verze života*), ale triumfálnímu úspěchu Kumštu a zároveň jeho účinné jednoduchosti se už nepřiblížila. Není divu. Ta hra má takřka geniální výchozí si-

HRAJEME

tuaci – tři mnohaleté přátelé středního věku rozdělí názor na koupi obrazu jedním z nich. Ten si totiž za nekřesťanské peníze pořídí obraz. A ne ledajaký. Bílý obraz s bílými proužky od uznávaného současného malíře. Prostě kus bílého plátna... Za diskusí, je-li tato koupě výrazem vytříbeného vkusu, nebo jen snobským pozérstvím, tanou otázky podstatnější. Až po tu hlavní – co vůbec to naše kamarádství drží pohromadě? Je až překvapivé, jak přesnou sondu do mužských ješitností, póz a drobných lží Reza jako žena podnikla. A jak svrochanově vtipnou komediální formou své poznání o možnostech a limitech „chlapského“ přátelství nám, coby divákům, podává.

Režie: Zdeněk Černín

Hrají: Erik Pardus, Viktor Skála a Lukáš Hejlík nebo Patrik Bořecký.

Jean-Claude Carrière:

TERASA

Terasa patří mezi nejspěšnější komedie přelomu tisíciletí. Francouzský autor Jean-Claude Carrière, jeden z nevyhledávanějších filmových scenáristů současnosti, spolupracovník Louise Buñuela, Petera Brooka či Miloše Formana, tu v sedmi různorodých postavách vytvořil komediální obraz člověka v soukollí moderní civilizace, který touží, miluje, sní... ale musí se také žít, bydlět, obstarávat svou pozemskou existenci a zabývat se jinými nezbytnými banalitami... Terasa je komedie plná parížského espritu, ale i civilizačního tlaku, který stále více proniká do našich životů...

Režie: Karel Heřmánek

Hrají: Josef Carda, Rudolf Hrušínský, Dana Morávková, Petr Pospíchal, Jana Švandová, Zdeněk Žák, Kateřina Brožová.

Carlo Goldoni: **SLUHA DVOU PÁNŮ**

Snad nejslavnější hrou Carla Goldonih je pozdní komedie dell'arte *Sluha dvou pánů* s ústřední postavou omezeného i mazaného Truffaldina. Veselý příběh s milostnou zápletkou, ve které dívka převlečená za muže hledá svého milého, jako by ironicky vyvracel rčení, že „nelze sloužit dvěma pánům najednou“. Avšak Truffaldino svou morálně problematickou aktivitou dokládá, že tomu tak lze, a zároveň že člověk přítom může dojít i štěstí.

Úprava a režie: Zdeněk Černín

Hrají: Martin Havelka, Evelína Kachlířová, Ladislav Kolář, Pavla Vitázková, Zdeněk Junák, Zdena Herfortová, Irena Konvalinová, Patrik Bořecký, Michal Nevěčný.

V. Hugo, Z. Plachý, J. Šimáček **DENÍK KRÁLE**

Tvůrci tým Zdenek Plachý a Jiří Šimáček (čili hlavní dva protagonisté brněnského volného uměleckého sdružení Střežený Parnass) přichází se svým původním textem – je jím dramatický současný příběh z gangsterského podsvětí, nazvaný prostě *Deník krále*. Titulní postava, bývalý šéf mafiánské bandy zvaný Král, se v něm vrací po letech do Marseille, v níž kdysi působil, vyřídí ještě jeden rutinní obchod. Je však při něm překvapivě postřelen a na útěku se musí skrýt u zahofklého misantropického intelektuála jménem Cyril Abidi. Právě jemu je donucen zanechat svůj deník, který koncipoval jako odkaz svému ztracenému synovi - a právě Cyril při jeho četbě, již zpočátku komentuje s povýšeným odstupem, odkrývá vášnivý, strhující a tragický střet, který poznamenal Králův osud. Napínavý příběh viděný optikou podivinského samotáře, upády vypijaté mystiky (reprezentované postavou Terezie z Lisieux) i podrobný komediální „živočichopis“ postav a postavíček živících se zločinem, to zní v podání Střeženého Parnassu jako notně výbušná kombinace. V úloze režiséra jeden z autorů Zdenek Plachý, mimo jiné šéf činohry Národního divadla Brno. V představení zazní i píseň známého českého zpěváka a hudebního skladatele Daniela Landy, který se stal i kmotrem této inscenace.

Režie a hudba: Zdenek Plachý

Účinkují: Igor Ondříček, Viktor Skála nebo Martin Dohnal, Pavla Vitázková, Jan Mazák, Vojtěch Blahuta, Martin Havelka, Evelína Kachlířová, Mária Lalková, Jan Jackuliak, Alan Novotný, Lenka Janíková a další.

Alexandre Dumas st.,

Hana Burešová, Štěpán Otčenášek:

TRÍ MUSKETÝŘI

Nejnovější dramatičace slavného historicko-dobrodružného románu rozvíjejícího romantický příběh o cti, věrnosti a lásce na pozadí politických intrik. Tři nerozluční přátelé, členové královských mušketýrů, statečný Athos, silák Porthos a subtilní Aramis nacházejí nového druhu ve veselém gaskoňském šlechtici d'Artagnanovi. Společně pak čelí intrikám kardinála Richelieua, který se s pomocí svých špiónů - Milady de Winter a hraběte Rocheforta - snaží zkompromitovat francouzskou královnu a upevnit osobní moc. Po četných dobrodružstvích, v nichž je odkrýváno i leccos ze záhadné minulosti hrdinů, rytířskost mušketýrů a jejich věrnost šlechtickým zákonům cti, vítězí nad nástrahami mstivé Milady i kardinála. Tři mušketýři dodnes uchvacují svým dobrodružným pojetím, optimismem a životní energií, s níž hlavní postavy úspěšně čelí překážkám. V mušketýřské epopeji se Dumasovi podařilo vytvořit obzvy nezapomenutelných hrdinů, kteří se díky morálním vlastnostem, odvaze, věrnosti a cti stali symbolem statečnosti a rytířskosti. Dramatizace vyjmečně úspěšných spolupracovníků našeho divadla bude v mnohém překvapující.

Režie: Hana Burešová

Hrají: Michal Isteník, Igor Ondříček, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Ladislav Kolář, Alena Antalová, Pavla Vitázková, Eva Jedličková, Irena Konvalinová, Josef Jurásek, Viktor Skála, Dušan Vítázek, Zdeněk Bureš, Robert Jícha, Jan Mazák, Patrik Bořecký, Evelína Kachlířová a další.

Felix Mitterer: **V JÁMĚ LVOVÉ**

V jámě plné lvů se kdysi ocitl prorok Daniel, v jámě lvové se ve třicátých letech minulého století ocitl také berlínský herec Arthur Kirsch, kterého fanaticí, nacismem posedlí kolegové vyženou z divadla, protože je prostě Žid. Kirsch se však – v přestrojení za „pravého“ Němce – vrací a slaví grandiózní umělecké i lidské vítězství nad tupostí a brutalitou totalitního režimu. Úspěšná hra, která byla uvedena s mimořádným ohlaselem na mnoha jevištích Evropy a jejíž hrdina se podobá tak trochu Švejkovi, hrajícímu s nevinnou tváří svoje hry proti lidské bl-

ŘÍJEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.10.	středa	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
2.10.	čtvrtek	Carlo Goldoni	
19.30		Sluha dvou pánů	
3.10.	pátek	Carlo Goldoni	
19.30		Sluha dvou pánů	
4.10.	sobota	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
5.10.	neděle	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
6.10.	pondělí	V. Hugo, Z. Plachý, J. Šimáček	
19.30		Deník krále	E2
7.10.	úterý	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	
19.30		Tři mušketýři	
8.10.	středa	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	AB3
19.30		Tři mušketýři	
9.10.	čtvrtek	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
13.10.	pondělí	Felix Mitterer	
19.30		V jámě ivové	
14.10.	úterý	Peter Shaffer	
19.30		Equus	
15.10.	středa	Jean-Claude Carrière	Divadlo Bez zábradlí
19.30		Terasa	
16.10.	čtvrtek	Rendez-vous s operetou	
19.30			
23.10.	čtvrtek	Yasmiņa Reza	veřejná generálka
14.00		Kumšt	
23.10.	čtvrtek	Yasmiņa Reza	předpremiéra, AB4
19.30		Kumšt	
24.10.	pátek	Yasmiņa Reza	předpremiéra, E5
19.30		Kumšt	
25.10.	sobota	Yasmiņa Reza	premiéra, P
19.30		Kumšt	
26.10.	neděle	Yasmiņa Reza	premiéra
19.30		Kumšt	
28.10.	úterý	Zdenek Merta, Karel Šíp	A2008
19.30		Ferdinand kd'E ste?	
29.10.	středa	Zdenek Merta, Karel Šíp	M2008
19.30		Ferdinand kd'E ste?	
30.10.	čtvrtek	Zdenek Merta, Karel Šíp	Z2008
19.30		Ferdinand kd'E ste?	
31.10.	pátek	Zdenek Merta, Karel Šíp	T2008
19.30		Ferdinand kd'E ste?	

HUDEBNÍ SCÉNA

1.10.	středa	F. Hervé, H. Meilhac, A. Millaud	
19.30		Mam'zelle Nitouche	
5.10.	neděle	K. Gärtner, E. Bryll	
19.30		Jánošík aneb Na skle malované	
6.10.	pondělí	K. Gärtner, E. Bryll	PPP/P18
18.00		Jánošík aneb Na skle malované	
17.10.	pátek	Zdenek Merta, Stanislav Moša	veřejná generálka
14.00		Peklo	
17.10.	pátek	Zdenek Merta, Stanislav Moša	předpremiéra, A5/AB5
19.30		Peklo	
18.10.	sobota	Zdenek Merta, Stanislav Moša	premiéra, P
19.30		Peklo	
19.10.	neděle	Zdenek Merta, Stanislav Moša	D/E7
19.30		Peklo	
20.10.	pondělí	Zdenek Merta, Stanislav Moša	A1/AB1
19.30		Peklo	
21.10.	úterý	Zdenek Merta, Stanislav Moša	C2/E2
19.30		Peklo	
22.10.	středa	Zdenek Merta, Stanislav Moša	A3/AB3
19.30		Peklo	
23.10.	čtvrtek	Zdenek Merta, Stanislav Moša	C4
19.30		Peklo	
24.10.	pátek	Zdenek Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
25.10.	sobota	Zdenek Merta, Stanislav Moša	A6/AB6
19.30		Peklo	
29.10.	středa	A. Lloyd Webber, T. Rice	
19.30		Jesus Christ Superstar	
30.10.	čtvrtek	A. Lloyd Webber, T. Rice	
19.30		Jesus Christ Superstar	

Hana Holišová, Petr Gazdík
v komedii
Ferdinand kd'E ste?,
režie: Thomas Schulte-Michels

ZÁJEZDY: 2. října hostuje MdB s Koncertem muzikálů v Třebíči a 3. 10. ve Znojmě. 27. 10. s muzikálovou baladou Koločava v Jablonci nad Nisou.

LISTOPAD

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.11.	sobota	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	D
2.11.	neděle	Yasmina Reza	
19.30		Kumšt	
3.11.	pondělí	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	C2
4.11.	úterý	Yasmina Reza	
19.30		Kumšt	
5.11.	středa	Yasmina Reza	A3
19.30		Kumšt	
6.11.	čtvrtek	Yasmina Reza	C4
19.30		Kumšt	
7.11.	pátek	Georges Feydeau	
19.30		Brouk v hlavě	A6
8.11.	sobota	Yasmina Reza	
19.30		Kumšt	
9.11.	neděle	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
10.11.	pondělí	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
11.11.	úterý	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
13.11.	čtvrtek	Leoš Janáček	Hudební fakulta JAMU
19.30		Její pastorkyňa	
15.11.	sobota	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
16.11.	neděle	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	E7
19.30		Tři mušketýři	
17.11.	pondělí	Petr Ulrych, Stanislav Moša	
19.30		Koločava	
18.11.	úterý	Petr Ulrych, Stanislav Moša	
19.30		Koločava	
19.11.	středa	Eduardo Rovner	zakoupeno
19.30		Vrátila se jednou v noci	
20.11.	čtvrtek	Yasmina Reza	A4
19.30		Kumšt	
21.11.	pátek	Georges Feydeau	zakoupeno
19.30		Brouk v hlavě	
22.11.	sobota	A. J. Lerner, F. Loewe	
19.30		My Fair Lady (ze Zelníáku)	
23.11.	neděle	A. J. Lerner, F. Loewe	
19.30		My Fair Lady (ze Zelníáku)	
24.11.	pondělí	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	AB1
19.30		Tři mušketýři	
25.11.	úterý	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	AB2
19.30		Tři mušketýři	
26.11.	středa	Benefiční koncert	
19.30		Zora Jandová a její hosté	
27.11.	čtvrtek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Svět plný andělů	
28.11.	pátek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Svět plný andělů	
29.11.	sobota	Dmitrij Merežkovskij	R2008
19.30		Smrt Pavla I.	
30.11.	neděle	Dmitrij Merežkovskij	X2008
19.30		Smrt Pavla I.	

HUDEBNÍ SCÉNA

1.11.	sobota	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
2.11.	neděle	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
3.11.	pondělí	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	A2/AB2
4.11.	úterý	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
5.11.	středa	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	A4/AB4
6.11.	čtvrtek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
7.11.	pátek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	C5/E5
19.30		Peklo	
9.11.	neděle		
19.30		The Stars of Musical	
10.11.	pondělí	J. Dempssey, D. P. Rowe	
19.30		Čarodějky z Eastwicku	
11.11.	úterý	J. Dempssey, D. P. Rowe	
19.30		Čarodějky z Eastwicku	
12.11.	středa	J. Dempssey, D. P. Rowe	
19.30		Čarodějky z Eastwicku	
14.11.	pátek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
18.00		Zahrada divů	
15.11.	sobota	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
15.00		Zahrada divů	
17.11.	pondělí	J. Offenbach	
19.30		Órfeus v podsvětí	
18.11.	úterý	J. Offenbach	
19.30		Órfeus v podsvětí	
20.11.	čtvrtek	F. Hervé, H. Meilhac, A. Millaud	
19.30		Mam'zelle Nitouche	
21.11.	pátek	F. Hervé, H. Meilhac, A. Millaud	
19.30		Mam'zelle Nitouche	
28.11.	pátek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	zakoupeno
19.00		Peklo	

bosti, přináší divákům vedle výjimečně zpracovaného tématu humanity a lidské solidarity také potěšení z nebyvavě napínavého příběhu i jeho vyvrcholení. Rafinovaně využívá různých možností divadelních zákonitostí komedie, dramatu, momentů překvapení i různých dějových zvrátů. Především pak zobrazuje odvahu touhu člověka po porozumění a harmonii, kterých je však, bohužel, možno dosáhnout jen zřídka.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Erik Pardus, Alena Antalová, Karel Janský, Tomáš Sagher, Viktor Skála, Petr Gazdík, Lenka Janíková, Zdeněk Junák, Igor Ondříček, Lukáš Kantor, Jan Mazák, Jiří Zmídlach.

HRAJEME

Peter Schaffer: EQUUS

Příběh o tajemném bohu koní, nemocných životech a o duších hledajících něhu, pochází z pera autora jiné slavné hry, „Amadea“, která je v režii Zdeňka Černína v Městském divadle Brno s úspěchem uváděna již desátou sezónou. EQUUS se s grácií a zároveň i přímočaře dotýká vzrušujícího tématu citové vykojenosti, kdy se pod tlakem nejrůznějších ideologií a fanatismů u jednotlivců ztrácejí citové kontakty. Atraktivní zápletkou s detektivním nádechem, poezie všedního dne i rituálnost divadla rozehraná do všech myslitelných kontur a v neposlední řadě také různá velká lidská témata, vše ještě okoreněné ojedinělými hereckými příležitostmi – to především slibuje tato světově proslulá hra, která bude poprvé v režii Zdeňka Černína uvedena v Brně.

Režie: Zdeněk Černín

Hrají: Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Josef Jirásek, Miroslava Kolářová, Pavla Vitázková, Hana Holíšová nebo Hana Briášťanská, Robert Jícha, Patrik Bořecký, Jana Glócová a další.

RENDEZ-VOUS S OPERETOU

Koncert slavných operetních melodií

Krásné operetní melodie, možná v netradičním sledu, ale hravě a milé. To je přesně to, co vás čeká, když se rozhodnete navštívit Rendez-vous s operetou.

Jednotlivá čísla se vzájemně situace a hudebně trumfují, a tak vzniká pestrý tok z operetních skvostů. Polská krev, Cardášova princezna, Noc v Benátkách, Gianina mia, Světluška, Král Velikáš, Uherská svatba. To jsou operety, ze kterých jsme vybírali nejhezčí melodie, aby-chom obohatili tituly, které už znáte z našeho jeviště - Veselou vdovu, Netopýra a Orfea v podsvětí.

Celý program je uváděn bez konferování. O to více vynikne bohatá melodičnost tohoto nestárnoucího žánru, který stále neztrácí nic na své fascinující schopnosti lidí rozesmát, pobavit i rozněžnit.

H U D E B N Í S C É N A

Katarzyna Gärtner, Ernest Bryll:

JANOŠÍK, ANEB NA SKLE MALOVANÉ

Světová premiéra hry polských autorů, básníka a dramatika Ernesta Brylla a hudební skladatelky Katarzyny Gärtner se uskutečnila v roce 1970 ve varšavském Polském divadle. Příběh legendárního zbojníka Juraje Janošika je autory citlivě převeden ve vzácný hudebně-dramatický tvar plný básnické obrazovnosti a laskavě-humorné stylizace lidového divadla. Nápaditým použitím symbolických postav lidových her, jakými jsou Anděl, Čert a Smrt, se tento muzikál stává ojedinělým a divácky nesmírně atraktivním jevištním dílem. Dominující složkou Na skle malovaného jsou však kom-

pozice Katarzyny Gärtner v jazz-rockovém stylu. Kombinací podmanivých melodií a lidových nápěvů s nápaditým jazz-rockovým pozadím se tento muzikál nesmazatelně zapsal do dějin hudebního divadla. Jen na Nové scéně v Bratislavě se hrál nepřetržitě v hlavní roli s Michalem Dočolomanským od října 1974 až do roku 2004 celkem 650x!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Dušan Vitázek, Petr Gazdík, Petr Šmírák, Radka Coufalová, Mária Lalková, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Erik Pardus, Tomáš Sagher, Hana Holíšová, Marta Prokopová, Pavla Vitázková, Eva Jedličková, Jan Apolenář, Pavel Kunert a další.

Andrew Lloyd Webber, Tim Rice:

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Současný britský autor Andrew Lloyd Webber, označovaný za „krále muzikálu“, je také jediným světovým autorem, jemuž se na Broadwayi hrály tři muzikály současně. Jeden z těch nejslavnějších, jímž pokračoval v tradici rockových oper, je bezpochyby *Jesus Christ Superstar* z roku 1971. Příběh vychází z Nového zákona a zpracovává posledních sedm dní života Ježíše Krista z pohledu toho, kdo je nakonec zradil – Jidáše Iskariotského. Je postaven na stěžejních momentech Ježíšových posledních dní, jako je příjezd do Jeruzaléma, vyhnání překupníků z chrámu, poslední večeře, Jidášova zrada v Gethsemanské zahradě, stejně jako soud Piláta, Heroda, bičování a následné ukřižování. *Jesus Christ Superstar* čekal obrovský úspěch – jen při svém prvním londýnském uvedení se dočkal více než 3350 repríz a dodnes patří k těm nejhranějším Webberovým dílům vedle *Fantoma opery*, *Cats* a *Evity*.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Robert Jícha nebo Oldřich Smysl nebo Dušan Vitázek, Jana Musilová nebo Ivana Vaňková, Petr Gazdík nebo Ján Jackuliak, Jan Apolenář nebo Igor Ondříček, Zdeněk Junák nebo Jan Mazák, Rastislav Gajdoš nebo Jakub Uličník a další.

Zdeněk Merta, Stanislav Moša:

PEKLO

1. díl magické muzikálové trilogie

Zdeněk Merta se Stanislavem Mošou připravili pro naše divadlo již několik hudebních inscenací, z nichž ten poslední - pohádkový muzikál „Zahrada divů“ i první – muzikálová féerie „Sny noci svatojánských“ se hrají dodnes. Tentokrát autoři připravili muzikálovou trilogii s názvem *Osudová komedie*. První díl *PEKLO*, stejně jako celé dílo, je zcela novým originálním dílem ze současnosti a souvislost s legendární Danteho básní je pouze okrajová. Vše se však odhrává v našich dnech a samozřejmě se současnou hudbou Zdenka Merty a v režii Stanislava Moši. Hlavní hrdina trilogie, nyní mladý sochář David, se stane hned dvojnásobnou obětí okolností, které mu do jeho osudu vnesou bohatý aristokrát Sebastian. Ten si nechá u Davida vytvořit sochu své překrásné mladé ženy Leny, avšak z výsledné podoby sochy poznává, že se během práce na soše David do jeho manželky zamiloval. Když posléze Lena vinou Sebastianovy pomsty umírá, je David nucen podstoupit cestu peklem, kterou mu připravil strážce jeho zlého osudu Sebastian, aby pak přivedl svou lásku znovu k životu i když je zcela nečekaně podobě. Nechceme hned nyní vyzradit celý originální příběh hledání smyslu naší existence, smyslu našeho života. Snad jen, že tím nejpodstatnějším je zde síla lidské lásky, která svou vůlí dokáže překonávat i jiné, na prvý pohled nezvratné zákony našeho světa i vesmíru.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Radka Coufalová nebo Svetlana Slováková nebo Soňa Borková, Hana Holíšová nebo Marta Prokopová, Petr Gazdík nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Jan Apolenář nebo Martin Havelka, Alena Antalová nebo Zora Jandová, Ján Jackuliak nebo Dušan Vitázek, Igor Ondříček nebo Jiří Zmídlach a další.

LIŠKIÁDA

Ne, nebojte se, nebude to o ministru Liškovi, nýbrž o liškách. Představuji si totiž, že filmový štáb dokumentů BBC dokáže třeba i dlouhé dny trpělivě čekat na vytypovaném místě, aby pak tou nejdokonalější filmovou technikou zaznamenal to, co například mně jen tak náhodou „spadlo do klína“. Je tomu pár týdnů, co mi na mé oblíbené lesní stezce málem vletěla pod nohy liška pronásledující zajíce. Považuji to za jeden z největších zážitků svého života a je mi jasné, že ledasco si možná ještě v životě zopakuju, ale to nádherné setkání s liškou zůstane už jen jediné a jedinečné. Dosud si živě pamatuji na své školácké dojetí nad čítankovou historkou o Leninovi, který, když při lovu narazil na lišku, sklonil po chvílce zbraň, protože nedokázal vystřelit na tak nádherného a svobodného tvora. Dnes už samozřejmě vím, že didaktický smysl té historky nespočíval ve varování, pozor, nestřílejte na lišky, jsou tak nádherné a svobodné, nýbrž v poučení, že Lenin nezastřelil lišku, protože sám byl tím nádherným a svobodným tvorem. Nu, dalo mi pak práci zbavit se těch liščích sympatií k vůdci proletariátu. Mé první školní seznámení s elektřinou mělo podobu ebonitové tyče a liščího ohonu. Soudruh učitel nechal obé kolovat po třídě a mohli jsme si každý zkoušet liščí elektrárnu. A když se trochu líp soustředím, cítím stále ještě v ruce tu báječnou, rezavou srst. A moc by mě zajímalo, jestli ve školním kabinetě v Brně na Husově je stále ještě ten liščí chvost. Jsem z kraje lišky Bystroušky, a tak vlastně není divu, že liška patří k mým erbovním zvířatům (tím druhým erbovním je, přiznám se, želva). Proto mě taky potěšilo schválení návrhu zákona, který zakazuje tzv. kontaktní norování, tedy výcvik loveckých psů, při němž pes pronásleduje živou lišku v umělé noře a na konci se do ní zakousne. Myslivec pak zvířata vytáhne z nory, zatřepe s nimi a ponoří je do vody je oddělí od sebe a norování se může zopakovat. A když jsem se poprvé setkal s popisem kontaktního norování, okamžitě jsem si představil dva myslivce, jak se jeden zakousne do druhého, a to něco, co je nad námi, tedy například neviditelná ruka trhu, je pak oba nadzvedne, zatřepe s nimi a ponoří do nejbližšího rybníka. A poprvé v životě se mi taky stalo, že mě potěšil náš současný prezident, který ten zákon zakazující kontaktní norování bez váhání podepsal. Takže, ať už v budoucnosti spáchá cokoliv, zůstane už navždy hluboko v mém srdci po přítel lišek.

Jiří Kratochvil

Foto: jef

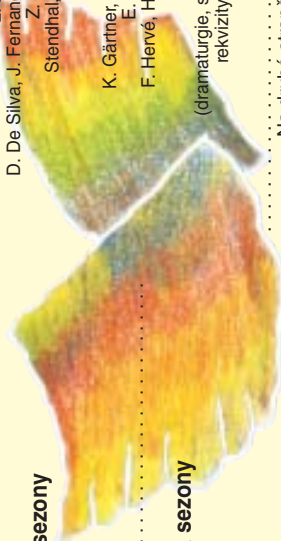
Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)

- D. Merežkovskij: **Smrt Pavla I.**
 L. Bernstein a spol.: **Jazz Side Story**
 D. De Silva, J. Fernandez, J. Levy, S. Margoshes: **FAMÉ (Cesta za slávou)**
 Z. Píachý a J. Šimáček: **Deník krále**
 Stendhal, M. Uhde, M. Štedrón: **CerVENY a černý**
 B. Thomas: **Charleyova teta**
 P. Shaffer: **Equus**
 K. Gärtner, E. Bryll: **Jánošík aneb Na skle malované**
 E. Rovner: **Vrátila se jednou v noci**
 F. Hervé, H. Meilhac, A. Millaud: **Mám zelle Nitouche**

Nejvýraznější tvůrčí počín
 (dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

KŘÍDLA 2007/2008

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony

Na druhé straně anketního lístku vyplňte své jméno a adresu

Zde, prosím, vyplňte následující údaje:

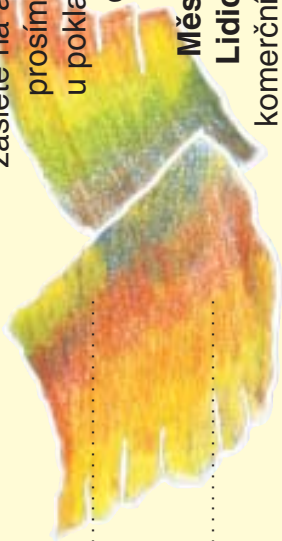
Jméno: .....

Adresa: .....

e-mail: .....

Anketní lístek

zašlete na adresu divadla nebo vhodíte,
prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
do 30. 11. 2008.

Městské divadlo Brno,

Lidická 16, 602 00 Brno

komerční odd.: +420 533 316 410

ZRCADLENÍ

Společnost SNIP&Co uspořádala turnaj osobností ve fotbale. Zúčastnilo se i mužstvo Městského divadla Brno. Díky herci Vladimíru Volečkovi nasázelo mužstvu ODS dvě excelentní branky, a tak přátelský zápas nakonec skončil 3 : 2 pro vítězné mužstvo.

Foto: Tino Kratochvíl

BEZ KOMENTÁŘE

Foto: Igor Zehn

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Scena.cz Vás zve na
NetHovor

s **ERIKEM PARDUSEM,**

držitelem Ceny Thálie, Ceny Alfréda Radoka
a Ceny Českého divadla
27. 10. 2008 od 17 hodin.

Vaši otázku můžete poslat již dnes!

www.scena.cz

Režisérka Hana Burešová tě obsadila do hvězdné role Porthose v její verzi legendárního příběhu Tři mušketýři. Jak je ti blízká Porthosova povaha?

Mám tyhle týpky rád. Dobrosrdečné bruchouny, co mimoděk nahání hrůzu, ale neublíží. Porthos je takové přerostlé dítě, které má rádo vzrůšo okolo, když sám může zůstat v klidu. Kdybych měl hledat, co máme společného, pak je to určitě požitkářství, záliba v dobrém jídle, víně a zábavě. Ale kdo už se nerad baví ve společnosti příjemných lidí a jídla?

Kolik ti bylo roků, když ses dostal k příběhu těchto mužů, u kterých byla čest a spravedlnost na prvním místě?

Poprvé jsem viděl mušketýry jako film s M. Yorkem, ve věku, kdy jsem se hloubkou příběhu moc nezaobíral. Nevím proč, ale mám to téma spojené s Vánocemi nebo s obdobím, kdy jsme byli celá rodina doma pohromadě, takže na mě dýchá něčím příjemným. Vlastně mě mušketýři zastihli někde mezi Vinnetouem a J. Vernem.

Máš rád historické příběhy?

No ovšem, rytíři, koně, zbraně, to je moje. Dokonce jsem na gymplu koketoval s myšlenkou stát se učitelem dějepisu, ovšem pak jsem se, zaplat' pán Bůh, dostal na JAMU, čímž si oddechly budoucí generace žáků a studentů, neboť dnes chápu, že k výuce čehokoli je zapotřebí víc než jen záliba v koních a zbraních. Náš pan učitel dějepisu sice vypadal jako klokan, ale byl to přesně ten pedagog, který vám z probírané látky udělá detektivku. Za to jsme ho měli všichni rádi.

Hana Burešová se v dětství viděla v d'Artagnanovi, ale také v Paul McCartneym. Výsledek těchto dětských snů půvabně režisérky je spojení fantazie pana A. Dumase s hudbou liverpolských kluků, kteří v minulém století pohnuli světem. Byla to také hudba tvého srdce nebo jsi upřednostňoval jiný hudební žánr?

Ten nápad spojit Beatles s Mušketýry je výborný. Víš, já nemám rád, když se hry modernizují tzv. na sílu. Romeo v riflích, bílý Othello – černá Desdemona, Cyrano a pilo-

PETR ŠTĚPÁN

ti RAF, zkratka vymyslíme blbost a uvidíme, co nám to hodí. Tohle je fakt dobře vymyšlený. Nikdy by mě nenapadlo, že najdeme tolik spojovacích bodů mezi hudební skupi-

RODINNÉ STŘÍBRO

nou a partičkou z osmnáctého století. Jak jsou si typově podobní... A na tvou otázku říkám – jasně, že jsme tuhle muziku poslouchali. Možná jako jednu z prvních. Ale potom přišli U2 a to je láska, která mi zůstala dodnes.

Tři mušketýři mají v Městském divadle opravdu hvězdné obsazení. Věříš, že inscenace získá nějaké odborné ocenění?

Myslím, že ne. A hlavně, to přece není vůbec důležité. Divadlo se nedělá kvůli cenám. Tohle je představení, které má lidi potěšit, možná rozesmát, nenese žádné hluboké poselství, tím chci říct, že nečekám, že by diváci po zhlédnutí Tří mušketýrů jeli druhý den zachraňovat Tibet. Takže největší ocenění pro inscenaci bude, když se bude líbit, tím pádem dlouho nasazovat. I když teď mě tak napadá, že by mohli dostat za Beatles hudbu.

Začalo se zkoušet vlastně již před prázdninami. Nevykouřilo se ti vše z hlavy během prázdnin?

A vůbec, jak jsi trávil divadelní prázdniny?

To už je u Hany Burešové celkem zaběhlý systém, že se hra rozezkouší před a po prázdninách se to dorazí. Zatím se to osvědčilo. Ono je někdy dobré, když je čas na to, aby se věci usadily. A navíc ty prázdniny tak rychle utekly, že jsem texty ani nestačil zapomenout.

Čím tě vlastně přitáhlo divadlo?

Těžko se to popisuje, protože si už ani nepamatuju, jak to přesně bylo. Prostě jsem to jen zkusil a ono to vyšlo, vystudoval jsem to a teď to dělám. Splnil jsem si sen: Bavím se svou prací a ještě mi za to platí.

Díky několika televizním seriálům ses na čas stal majetkem národa. Cítíš, že jsi mnohdy středem pozornosti a je to příjemné?

Myslím, že nejsem středem pozornosti, a pokud se tak děje, tak je to většinou kvůli mému soukromí. Nejen, že je mi to nepříjemné, ale hlavně je to hloupé. Člověk má

pak pocit, že v životě nedokázal nic víc, než mít vztah se známou osobou...

Jsou v mnoha případech herci, kteří pozornost bulváru záměrně vyvolávají. Jak je to u tebe?

Český bulvár je k smíchu, my jsme moc malý rybník na počet plátků, které u nás vychází a bulvární novináři u nás vlastně neexistují. Je to jen partička divných typů s foťákama, kteří co nezjistí, to si vymyslí. Zažil jsem při natáčení pro ČT chudáka, který ve chvíli, když se udělala pauza pro novináře a mohl bez skrupulí fotit, se schoval se svým objektivem na vysokou zeď, aby v sobě vyvolal ten správný paparaziovský feeling.

Jaký je tvůj osobní život? Chodíš někdy nakupovat do hypermarketu?

No ovšem a moc rád.

S odkazem na otázku číslo jedna. Potkáte mě hlavně u uzenin a sýrů. Tam vybírám dlouho a důkladně.

V úseku ovoce - zelenina pouze pozdra-

vím prodavačku a už tu máme pečivo a sladké atd., atd... Ale vyznavač kultury „celý víkend v Olympii“, to opravdu nejsem.

Potěšil by tě jeden den v týdnu navíc?

Určitě. A pracovní nebo víkendový. No, to je asi jedno, já bych si tam stejně naplánoval nějaký dabing nebo korepetici v divadle.

Může být herectví fyzická dřina?

Někdy to dřina je, fór je v tom, že to nesmí být poznat. Utrápený herec, co divákům ukazuje „podívejte, jak já hraju, jak se tu můžu roztrhnout“, nikoho nezajímá.

Jak přijímáš slova chvály?

Závidím lidem, co umí na normální pochva-

*S Jitkou Čvančarovou,
Markétou Sedláčkovou
a Yvetou Blanarovičovou
v muzikálu
Čarodějky z Eastwicku,
režie: Stanislav Moša*

lu normálně odpovědět. Já se vždycky tvářím buď nějak blbě skromně, nebo naopak moc namyšleně. Naučit se přijímat chválu, naučit se říkat ne a nemyslet za roh, to bude úkol mé sedmé pětiletky...

Jak posuzujete mladé dívky, které si začnou se staršími, případně slavnými a bohatými muži?

Neodvážil bych se v tomto směru nikoho soudit. Samozřejmě, šedesáti, sedmdesáti-

letý tatínek si s klukem už fotbal kopat nepůjde. Ale to je každého svobodné rozhodnutí.

Závěrem se zeptám. Přišel jsi na nějaké životní moudro?

Ano. Že po třicítce rychleji rostou nehty. Poslední dobou si je nějak často stříhám, takže buď jsou rychlejší nehty nebo se zrychlil život. (red),

Foto: Jef Kratochvíl a Tino Kratochvíl

*S Jaroslavem Matějkou,
Igorem Ondříčkem,
Michalem Isteníkem
v inscenaci
Tři mušketýři,
režie:
Hana Burešová*

„MAMZELKA“ V BRNE

V Brne sa rozhodli inscenáciu tejto operety realizovať podľa staršieho prekladu a úpravy Oldřicha Nového. Podobne, ako inde v Čechách, sa k Nového úprave občas pridajú drobné dramaturgické úpravy.

Inscenácia v brnianskom Mestskom divadle si zaslúži nálepku: Vynikajúca. Nielen preto, že orchester pod vedením svojho pomerne mladého dirigenta Jiřího Petrdlíka dokázal vyťažiť z predlohy všetky nuansy hudobného humoru (a je to tak naozaj dosť). Brnianski herci totiž spievajú a speváci hrajú s takovou istotou a s

Už prvé naštudovanie operety „u Mošu“ - Lehárova Veselá vdova - naznačilo, že sa v tomto divadle operety nevzdávajú. Potvrdil to potom Straussov Netopier. A prišli na rad ďalšie operety, napríklad Offenbachov Orfeus v podsvetí a ajhľa, publikum bolo spokojné. Veľmi spokojné. Nekonali sa žiadne džezové úpravy, žiadne „šialenosti“, ktoré predpovedali a prisudzovali Mošovi nepriatelia sťahovania operety. Dokonca z dramaturgie divadla vzišlo celkom nové, pôvodné dielo skladateľa Zdenka Merty a libretistu Karla Šípa, Ferdinand, kde ste? Láskavý a humorný pohľad na začínajúce 20. storočie vo víru politiky a operety.

Vlastne aj pred prechodom spevhory z Národného do Mestského divadla sa to Mestské nesprávalo k operete nepriateľsky. Stanislav

Moša v ten rok, čo nastúpil do funkcie, uviedol Divotvorný hrniec V+W, ktorý vždy patril v Čechách do repertoáru operetných scén. No dobre, možno titul dramaturgia zaradila do repertoáru ešte pred jeho nástupom. Ale Mam'zelle Nitouche bola v repertoári od roku 1993. Takže, vidí sa mi, že Mestské divadlo Brno sa ku spevoherným dielam nikdy nesprávalo nepriateľsky. Žiaľ, niekoľko neprajníkov a mediálne šumy vytvárali v dobe „veľkého sťahovania“ atmosféru, ktorá nepriala vlastne žiadnemu divadlu.

Dnes, po zahliadnutí brnianskej „Mamzelky“, je možné s uspokojením konštatovať, že Mestské divadlo Brno sa so svojim profesionálnym zázemím hudobníkov, hercov (súčasne spevákov a tanečníkov) môže pustiť doslova do akejkolvek klasikej operety. Len tak, mimochodom: Ktorá spevoherná scéna si môže dovoliť kompletne celé predstavenie obsadiť v alternácii tak, že je pre kritika ťažké rozhodnúť sa, ktorý z protagonistov bol lepší...?

Peter Stoličný, Brno 16. 6. 2008

DIVOKÁ NITOUCHE NA HUDEBNÍ SCÉNE

Premiéru moderně zpracované klasické operety Mam'zelle Nitouche uvedlo začiatkom června Mestské divadlo Brno. Nitouche se sem vrací po patnácti letech, a to opět v režii Gustava Skály. Pro toho-

NAPSALI O NÁS

takou ľahkosťou, že úplne stierajú staré klišé o tom, že v operete niekto spieva, iný tancuje a iný hrá, a že je smutné aj smiešne súčasne, ak ten, kto má hrať, spieva a ten, kto má spevať, hrá. V klasickej operetnom ansámblu bol skutočne nedostatok hercov a keď si pozvali na výpomoc niekoho z činohry, ten zase vyčníval svojím civilným spevom, ktorý bol nezlučiteľný so školenými hlasmi operetných umelcov.

Dostali sme sa k základnému (našťastie už prekonanému) problému operety v Brne. Ale je dobré si ho pripomenúť: V roku 2001 vtedajší riaditeľ Národného divadla v Brne, Mojmír Weimann inicioval odchod spevhory z „moloču“ Národného divadla a prechod všetkých jej zložiek (orchester, sólisti, zbor a balet) pod strechu Mestského divadla v Brne, kde finišovala dostavba hudobnej scény. Štatutárne mesto Brno, ako zriaďovateľ oboch divadiel, viedlo nekonečné diskusie s umelcami. Mnohí dvíhali varovný prst: „To bude koniec operety v Brne! Riaditeľ Moša si vezme do Mestského divadla orchester, ktorý potrebuje, postupne všetkých vykopne na ulicu, vymení za rytmy a elektroniku a bude inscenovať iba tie svoje muzikály! A spevákov vyhodí, pretože vedia iba operetu a sto ľudí bude odrazu na ulici! Prechodom k Mošovi opereta v Brne definitívne končí.“

to autora, režiséra, choreografa a výtvarníka jde již o třetí setkání s titulem a nutno říci, že se mu nejnovější inscenace vskutku podařila.

V titulní roli alternují Radka Coufalová a Johana Gazdíková. Stejně tak Célestin má dva představitele - Milana Němce a Igora Ondříčka. Ve druhé premiéře zazářila v titulní roli Johana Gazdíková. Jak bylo občas v minulosti možné Gazdíkové sem tam něco vytknout, tentokrát byla po všech stránkách perfektní. Její herecký, pěvecký, taneční i výrazový projev byly takřka bezkonkurenční, v některých scénách svým výkonem dokonce „čněla“ nad starším kolegou, představitelem Célestina Milanem Němcem. Zkrátka Gazdíkové sedí role Denisy ve všech jejích polohách a nuancích. Z dalších představitelů nelze opomenout například vynikající výkon Jany Musilové (Corinna), Jana Apolenáře (Major) a mnohých dalších.

Režie a inscenační úprava Gustava Skály dávají nové inscenaci náboj i určitý glanc. Ponechávají jí její operetní nádech, ovšem v mnoha partiích ji posouvají spíše směrem k muzikálovému představení. Díky tomu již není pouhou naivní operetkou, ale stává se hudebně-tanečně-hraným kusem, který klade mimořádně vysoké nároky na pěvecký potenciál herců i na jejich taneční, herecký a výrazový projev. Pokud jde o taneční složku, tak Skála, který je zároveň také choreografem inscenace, nezapře své taneční vzdělání a praxi.

Divokosti, komičnosti a hravosti nové inscenace odpovídá také výtvarná složka. Scéna Evy Brodské nabízí barevnou, avšak nikoli kýchovitou směsici nenásilných, jednoduše, vtipně a hravě pojatých dějů i kulis, pro něž je charakteristický smysl pro detail, důvtipný náznak a důraz na funkčnost a užítkovost.

Stejně laděné jsou i kostýmy Romana Šolce - nenásilně barevné, hravé, funkční a v souladu se scénou a dějem hudební komedie.

Hudební nastudování je dílem dirigentů Dana Kalouska a Jiřího Petrdlíka, který nejen diriguje, ale má dokonce svůj vtipný a představení oživující výstup na jevišti. Zkrátka nová Nituška v Městském divadle

představuje divokou, hravou, perfektně nastudovanou i herecky obsazenou inscenaci, která zaujme všechny kategorie diváků bez ohledu na jejich žánrové zaměření.

*Iveta Macková, Kult.cz,
červenec-srpen 2008*

A TEĎ TO HEZKÉ

K brněnské premiéře Mam'zelle Nitouche napsal dramaturg Ondřej Šrámek vynikající studii o autorovi tohoto svěžího díla. Jmenoval se ve skutečnosti Louis Auguste Joseph Florimond Ronger a je považován za otce francouzské operety. Říkáte, že „Nitušku“ napsal Hervé? Máte určitě pravdu, ale znáte jenom její část. Pokud se chcete dozvědět více, musíte si přečíst zmíněný článek; vyšel v programové brožuře Městského divadla Brno k tomuto představení.

Dozvíte se, že „Nituška“ není zdaleka jediným dílem tohoto mimořádně plodného autora, který napsal přes stovku jevištních děl, a že neméně hodnotné jsou například Malý Faust, Vystřelené oko nebo Chilpérich. Poučíte se hodně o atmosféře Druhého císařství a době Napoleona III., která se svou bezstarostnou plytkostí a přehlížením skutečných problémů až s děsivou věrností podobala té naší. Jenže jak to všechno skončilo? Račte si prostudovat dějiny! Dozvíte se rovněž o satiře, černém humoru či francouzském švejkovství, které zřejmě naše národy sblížuje, rozhodně jim to však nepomáhá. O Célestinově dvojím životě (divadelním a klášterním), který je věrnou kopií životních osudů Hervého. Začínal jako varhaník v Bicetre, kde se nacházel útulek pro choromyslné, a vlastně prvními posluchači a interprety jeho operet byli blázni. Ostatně i Nituška se naučila party Célestinovy Babetky z paměti, protože na kůru našla zapomenuté noty. A jako vždy přálo štěstí připraveným!

Týdeník Rozhlas, 30. 7. 2008

JESUS CHRIST SUPERSTAR Koncertní verze rockové opery v anglickém jazyce

Po úspěšném koncertním zpracování muzikálu „West Side Story“ se režisér Petr

*Tino Kratochvíl
a Hana Kratochvílová*

*Vendula Šeráková,
Gabriela Karmazinová,
Hana Kratochvílová
a Petr Gazdík*

*Hana Holišová,
Robert Rozsochatecký
a Radek Novotný*

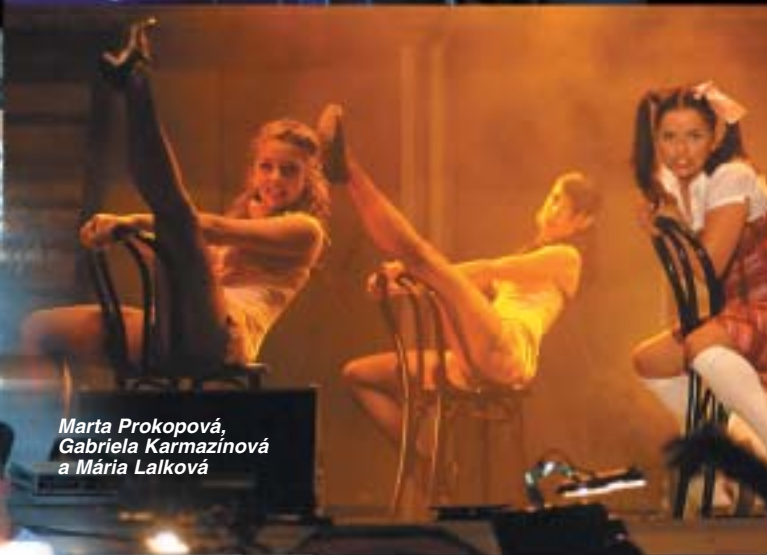

MUZIKÁLY Z BROADWAYE ŠPANĚLSKO LÉTO 2008

*Mária Lalková,
Vendula Šeráková
a Hana Kratochvilová*

*Marta Prokopová,
Gabriela Karmazínová
a Mária Lalková*

LLEGRADA A TARRAGONA
LLEGRADA A ESPANA
COMARRUGA TARRAGONA
SANXENXO PONTEVEDRA
FERROL A CORUNA
MARIN PONTEVEDRA
CULLERA
REGRESO A BRENO

Gazdík rozhodl převést do koncertní doby další světové dílo, které je již dlouhou dobu na repertoáru Městského divadla Brno - „Jesus Christ Superstar“. Anglická koncertní verze nejslavnější rockové opery všech dob ve velkém orchestrálním aranžmá pod vedením Igora Vavrdu měla premiéru 19. 6. 2008, a to v rámci festivalu „Dokořán pro hudební divadlo - Brno 2008“.

Moje rovněž premiérová návštěva Hudební scény Městského divadla v Brně (dále jen „MdB“) nemohla patřit ničemu jinému, než právě koncertnímu provedení rockové opery. I když je pravdou, že jsem se těšil především na výkon svého oblíbeného herce Igora Ondříčka, kterého jsem viděl v několika výborných komediích (např. „Brouk v hlavě“), a který mě velmi překvapil i zpěvem v muzikálu „Cabaret“.

Docela dlouho jsem návštěvě Hudební scény MdB odolával, a to i přes skvělé ohlasy na zdejší inscenace, zaštitěné jmény Stanislava Moši, Zdenka Merty, Petra Ulrycha, Milana Uhdeho a dalšími. Ale kdo by mohl odolat Ježíši, že?

Skvělou atmosféru (samozřejmě kromě milého doprovodu) předznamenávala i nedávno postavená budova Hudební scény (s možností variabilního uspořádání sedadel v hledišti) a vkusně upravený dvorní trakt vskutku moderního divadla, v jehož útrokách můžete navštívit restauraci Boulevard, zahradní posezení pod vínem, divadelní klub Nekonečno, bary, nebo jen postávat a konverzovat u tekoucí vody. Pro zajímavost - v roce 2004 získala nová budova Hudební scény MdB 1. místo v soutěži o nejlepší stavbu Jihomoravského kraje a Stavbu roku 2004.

Ale teď už k představení. Orchestr, jenž ve svých útrokách schovával i klasickou sestavu rockové kapely, tentokrát nebyl schován před zraky diváků v orchestřišti, ale byl umístěn přímo na pódiu. Před samotným koncertem diváky přivítal ředitel MdB Stanislav Moša, který ve svém krátkém projevu mj. prozradil, že jedinečnost koncertního provedení Ježíše spočívá i v počtu hrajících muzikantů. Při „klasickém“ muzikálu jich je obvykle čtr-

náct, nás však čekalo muzikantů daleko více - já jich napočítal cca 35. Téměř shodným počtem byly zastoupeny smyčcové i dechové nástroje a navíc, jak jsem už psal, i klasické rockové nástroje.

Pomalé intro, ve kterém se z tichého nástrojového přednesu zvolna prolínaly jednotlivé nástroje k závěrečné strhující pasáži, by mohlo být i špičkovým úvodem jakéhokoliv blackmetalového alba. Zhutňování zvuku i vskutku temná atmosféra trefně uváděla biblický příběh posledních dnů Ježíše Krista, včetně jeho ukřižování. I když se jednalo o koncertní verzi, přesto se herci neproměnili v pouhé zpěváky, ale svým projevem, gesty a přehráváním muzikálových pasáží ve své podstatě předvedli zkrácenou verzi příběhu, který tak byl velmi srozumitelný. Tomu napomohly i dobře čitelné titulky s překladem textů do českého jazyka, které bylo možné sledovat v horní části pódia. Překvapen jsem byl i výborným zvukem a nazvučením jednotlivých nástrojů. Smyčce nejen vkusně doplňovaly kytarové party, ale skvěle vyjadřovaly emocionální příběhu, zatímco dechová sekce přidávala na vážnosti jednotlivých scén a měla na starosti gradaci. Hudba byla potěšením pro všechny příznivce tvorby z konce šedesátých a začátku sedmdesátých let minulého století, kdy se poprvé v rockových kapelách objevovaly smyčce a další nerockové nástroje, a nešlo tak nevzpomenout na skvělé kapely YES a E.L.O. Ale bylo slyšet i ozvěny písničkové tvorby šedesátých let, a to v akustičtějších skladbách, kde byla hlavním nástrojem elektroakustická kytara (sólový výstup Máří a později i Ježíše). Britský hudební skladatel Andrew Lloyd Webber ve svém muzikálu skvěle zachytil hudbu i atmosféru doby, ve které muzikál vznikl (nejdříve byla v roce 1970 vydána gramofonová deska s nahrávkami muzikálových písniček, samotná inscenace muzikálu měla premiéru 17. 10. 1971 v New Yorku). Hercům a muzikantům MdB se tuto atmosféru podařilo v představení alespoň na chvíli obnovit, a nechybělo ani hravé nadšení, tak specifické pro původní filmové zpracování muzikálu z roku 1973, kdy byl Ježíšův příběh podán prostřednictvím skupiny mladých lidí - hip-

pies. Další podpůrnou (ale významnou) složkou představení byla světla, jejichž synchronizace s hudbou a určitá agresivnost ve vypjatých scénách přidala představení další dimenzi (i když ostré světlo v několika málo momentech nemuselo divákům navodit jen pocit naléhavosti, ale i pocit nepříjemnosti).

Ze skladeb mi v paměti utkvěly zejména procítěná „Everything's Alright“ a klasické hitovky „Superstar“ a „Hosanna“. Největší potlesk však bezprostředně po skončení skladby zcela oprávněně patřil Ivaně Vaňkové za píseň o milostném vyznání Máří Ježíšovi. Nemohu se ubránit srovnání s hlasově skvěle vybavenou Bárou Basikovou, která tuto roli zpívala v prvním českém uvedení muzikálu v Divadle Spirála na pražském Výstavišti (muzikál byl uváděn od 22. 7. 1994 do 28. 6. 1998). Zatímco Basiková píseň sice bezchybně a přesně „podle not“ zazpívala, její hlasový projev nebyl podle mého názoru příliš pocitově výrazný a bohatý. Oproti tomu Ivana Vaňková dala kromě hlasu této písni i kus svého srdce a musím přiznat, že její zajímavější provedení nelze hodnotit jinak než slovy „procítěně“, „dojmavě“, a to bez jakéhokoliv klišovitého nádechu. Jako skvělý bych rovněž ohodnotil výkon Jiřího Macha v roli Šimona. Samozřejmě i ostatní aktéři snesou ta nejpřísnější měřítka, jak výrazově téměř neohraničený Dušan Vitázek (Ježíš), tak svérázný a rebelský Petr Gazdík (Jidáš), ale i ostatní (např. Igor Ondříček se pohyboval v samém suterénu svého hlasového rozpětí). Myslím, že i obsazení rolí jednotlivými herci s rozdílnými vokálními projevy se velmi zdařilo, a diváci tak mohli slyšet pestrou škálu hlasů, které se s obdivuhodnou lehkostí setkávaly v nádherých sborech.

Neutuchající aplaus diváků (všech 680 míst bylo obsazeno) po doznění posledních tónů představení byl odpovídající odměnou všem aktérům. Potlesk musel přerušit až Stanislav Moša, který se po slovech díky ujal křtu knihy o muzikálech překladatele (mj. přeložil i muzikál Jesus Christ Superstar), textaře, publicisty, producenta a muzikálového znalce Michaela Prostějovského, který si na pódiu užil

i přídavek v podobě české verze písničky „Hosanna“, která mu byla věnována k jeho šedesátinám.

Netroufnu si příliš srovnávat první inscenaci muzikálu, obsazeného zpěváky Kamilem Stříhavkou (Ježíš), Danem Bárto (Jidáš), Alešem Brichtou (Pilát Pontský) a dalšími známými rockery, s provedením MdB, ale faktem je, že rozdíl v hudebním pojetí tu určitě je. Muzikáloví herci MdB se možná více nebáli vkládat do zpěvových partitur i kus vlastní invence, což bylo markantní zejména u písniček Máří Magdalény, ale i styl zpěvu dalších herců byl od „pražského“ pojetí prostě odlišný. O obou inscenacích lze ale říct, že byly plně skvělých pěveckých výkonů a jsem rád, že jsem měl tu možnost spatřit tak povedenou premiéru koncertního provedení muzikálu v MdB, navíc v původní jazykové verzi. Vzhledem k předvedenému výkonu všech účinkujících je jasné, že to určitě nebyla moje poslední návštěva tohoto divadla.

Tomáš Holub,

Abys - metalový magazín, 26. 6. 2008

ČLOVĚK MÁ ZEMŘÍT A NECHAT ŽÍT

Tato „bilanční“ předloha nás seznamuje s židovským pedikérem a barovým hudebníkem Manuelem Sternem, jehož rozhodnutí pověsit na hřebík staromládenckou existenci sňatkem s katoličkou Dolly (Jana Musilová) zkomplikuje po deseti letech nečekané „zmrtyvýchvstání“ agilní dominantní matky, doprovázené suitou hřbitovních přátel. Dvojdílný, ne právě krátký večer o 18 obrazech nastudoval s prizvaným bratislavským týmem (scénograf Peter Čanecký, choreograf Juraj Letenaj) a v dramaturgické součinnosti s Ondřejem Šrámkem a Tomášem Steinerem jakožto své první tvůrčí setkání s MdB přední slovenský režisér, herec a pedagog Emil Horváth. Množství mobilních trmošedých hranolů a krychlí, doplněných pohyblivým pódiem s živě hrající a zpívající kapelou a nutným mobiliářem, umožňuje plynulý přechod mezi Manuelovým skromným bytem a dalšími dvěma prostředími. Střídají se sekvence docela

Pokračování na straně 34

S Erikem Pardusem
v dramatu Smrt Pavla I.,
režie: Hana Burešová

S Irenou Konvalinovou,
Helenou Dvořákovou,
Jitkou Čvančarovou,
Evou Jelínkovou
a Dagmar Hlavoňovou
v komedii Vydrž, miláčku!,
režie: Zdeněk Černín

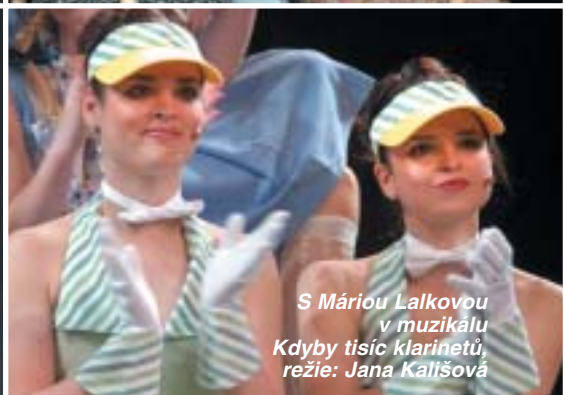
S Michalem Nevěčným,
Alanem Novotným
a Patrikem Bořeckým
v komedii Poprask na Laguně,
režie: Zdeněk Černín

S Janou Musilovou
a Radkou Coufalovou
v muzikálu Šumař na střeše,
režie: Pavel Fieber

S Jánem Jackuliakem
a Alanem Novotným
v dramatu
Deník krále,
režie: Zdeněk Plachý

S Máriou Lalkovou
v muzikálu
Kdyby tisíc klarinetů,
režie: Jana Kallíšová

S Martinem Havelkou
v muzikálu
Cikáni jdou do nebe,
režie: Petr Kracík

S Karlem Bushem
v muzikálu
Magická flétna,
režie: Zdeněk Plachý

SALON MdB EVELÍNA KACHLÍŘOVÁ

*V komedii
Vydrž, miláčku!,
režie:
Zdeněk Černín*

*V muzikálu
Cikáni jdou do nebe,
režie: Petr Kracík*

vtipné (noční výstup s matkou a ranní s Burešovými Juliem) slovní i situační černý humor s náběhy k sentimentu a závažnou výpovědí o svazující síle tradice, přirozeném právu na osobní štěstí a potřebě smířlivého chápání. K tomuto poznání ve vzájemných hádkách i projevech oddanosti dospívají jak chvílemi nedospělý, nervózně do výmluv se zaplétající syn v ukázněném podání nositele Cen Thálie a A. Radoka Erika Parduse, tak vitálně činorodá, věčně pragmatická i láskyplná matka Fanny temperamentní Zdeny Herfortové. Divácky vstřícný titul v tradičně důkladném programovém tisku přináší navíc obsažný pohled na historii a kulturu vzdálené Argentiny.

*Vít Závodský, Kam - příloha XIV,
č. 6, červen 2008*

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO HRAJE V LÉTĚ V CIZINĚ

V prázdninových měsících hostuje Městské divadlo Brno (MdB) s inscenací Cabaret v Lucembursku, Německu a Itálii. Právo o tom informovala tisková mluvčí divadla a herečka Veronika Poláčková.

Cabaret v tzv. mezinárodním provedení v režii ředitele MdB Stanislava Moši měl velký úspěch i na jiných místech Německa již v tomto kalendářním roce. Zasloužené ovace sklidil slovinský herec Uroš Smolej v roli Kabaretiéra i všichni ostatní účinkující, kteří podali velmi soustředěný a kompaktní výkon, uvedla Poláčková.

Se zcela novým programem se MdB představí v srpnu ve Španělsku. Concertní představení nazvané The Stars of Musical režijně i dramaturgicky připravuje Petr Gazdík, hudebně upravil Igor Vavřda. Většinu čísel tvoří písně z Cabaretu a rockové opery Jesus Christ Superstar, budou i Tango de Roxan, All That Jazz nebo Mr. Cellophane. S Gazdíkem budou účinkovat Jana Musilová, Milan Němec, Dušan Vitáček, Johana Gazdíková, Marta Prokopová, Lukáš Vlček a další. Od 13. do 27. srpna budou bavit obecenstvo v Taragoně, Galicii, Valencii, Andaluzii a v Madridu.

(tr), Právo, 25. 7. 2008

BRNO USLYŠÍ MUZIKÁLOVÉ HITY BÍDNÍCI A EVITA

Dva věhlasné muzikálové hity figurují v hracím plánu Městského divadla Brno na příští sezonu. Na Hudební scéně ožijí počátkem února slavní Bídníci a o dva měsíce později neméně známá Evita.

„Bídničky jsem chtěl odjakživa. Práva vlastní známý britský producent Cameron Mackintosh. Jeho agentura nám poskytla i veleúspěšné Čarodějky z Eastwicku. Britští agenti o této inscenaci tvrdí, že je vůbec nejlepším provedením titulu, a tak nám svěřili i Bídničky,“ popsal cestu muzikálu na brněnské jeviště Stanislav Moša. Ředitel Městského divadla Brno bude příběh o uprchlém galejníkovi Jeanu Valjeanovi také režírovat. „Britská strana to měla jako podmínku brněnského uvedení.“

Moša ovšem dodává i další zajímavé souvislosti. Historický muzikál Les Misérables byl od pařížské premiéry v roce 1980 uveden ve více než padesáti světových metropolích. Londýn, Tokio, Budapešť, Reykjavík, Oslo, Melbourne, Vancouver, Vídeň, Madrid, Stockholm, ale i Praha v roce 1992 musela podle Moši inscenovat závaznou verzi, která je vlastně věrnou scénickou kopií londýnské inscenace. „Mně dala agentura volnou ruku, což je opravdu výjimečné,“ dodává Moša k titulu inspirovanému stejnojmenným románem Victora Huga.

Další lahůdkou se koncem března stane muzikál Evita, který zase zpracovává životní osudy manželky diktátora Juana Peróna a první dámy Argentiny v letech 1946-1953. „Kdyby nám u agentury RUG nevyšla právě Evita, uvažovali jsme o uvedením muzikálu Chicago,“ dodal Moša. Taneční muzikál stvořilo známé duo Andrew Lloyd Webber a Tim Rice po celosvětovém úspěchu muzikálu Jesus Christ Superstar. „Každý z obou titulů chceme uvést alespoň v šedesáti představeních, což je také záležitost smluv při udělování autorských práv,“ zmínil Moša.

V Evitě se diváci mohou těšit nejen na dramatický osud milované i nenáviděné ženy, ale také na výtečné hudební zpracování. Tento muzikál úspěšně používá dva hudební styly – soft-rock, příjemně ozvláštňeny španělskými prvky. Tuto hud-

bu mistrně propojuje s dramaticky odlišným moderním hudebním jazykem.

Také Evita je titulem, jenž od své premiéry v roce 1978 neopustil světová jeviště. Podle Moši bude brněnská inscenace poněkud posunutá ve figuře cynického levičáka Che Guevary. Namísto zaníceného revolucionáře dostane podobu kabaretiéra.

Luboš Mareček, MF Dnes, 25. 7. 2008

DRUŽNÝ ČLOVĚK ERIK PARDUS

Už v dětství jste se stal filmovou hvězdou. Jak k tomu došlo?

Náhodou. Do naší třídy přišla produkční z tehdejších gottwaldovských filmových ateliérů a hledala kluka do jednoho filmu. „Kdo umí jezdit na kole?“ ptala se a všechny ručičky letěly nahoru. „A kdo neumí?“ Vyletěla jen moje ruka, já totiž kolo neměl. „Kdo umí plavat?“ Všichni se opět hlásili, jenom já ne, protože jako fotbalista jsem neměl na nic jiného čas. Přesně takového kluka hledali. Panu režisérovi se také líbily moje dlouhé vlasy. Jenže mezitím táta rozhodl, že jako sportovec nesmím chodit tak zarostlý. Dal mě ostříhat a režisér se chytil za hlavu: „Co jste mi to s tím klukem udělal?“ A bylo po filmování. Zahrál jsem si až za rok ve filmu Dospěláci můžou všechno a pak ve filmu Mlčení mužů - za tuto dětskou roli jsem na festivalu v Ostrově nad Ohří získal cenu Zlatý dudek.

Jako kluk jste pak filmoval ještě mnohokrát...

Ano, režiséři si totiž své objevy půjčovali. Například v Moskalykově Babičce jsem hrál staršího Proškovice kluka Jana. „Tys dovedl nejrychleji utíkat a já potřeboval spojit dva záběry,“ vysvětlil mi později režisér. Paní Kurandová totiž chodila moc pomalu, a když z dálky přijížděla na koni kněžna Zaháňská v podání Květy Fialové, já musel přeběhnout málem kilometr dlouhou cestu, aby mě kamera mohla sledovat.

Na chodníku před divadlem se právě zastavila nějaká paní, aby si ve vitríně spočítala všechny vaše loňské ceny.

Já tomu říkám urnový háj. Když jdu kolem, chodci si to někdy prohlížejí a já zaslechnu: „Podívejte, Pardus to té Praze

natřel!“ Tak přesně tohle nemám rád. Všude jsou dobří i slabší herci, jaképak dělení naší profese podle měst? Raději vždycky zmizím ve vchodu do divadla a jen si škodolibě představím, co by bylo, kdybych jim za zády juknul: „Tady jsem!“ Ale nejuknu. (*smích*) Mluvme však vážně. S ředitelem divadla Stanislavem Mošou jsme se dohodli, že diplomy budou vystaveny v jeho salonku.

Na parádní role jste si ale musel třicet let počkat.

Omyl! Uměl jsem dobře padat a dělal jsem správné komické kšichty, tak jsem byl od začátku slušně obsazený. Zahrál jsem si všechno možné: Jaga i Švejka, ševce v Našich furiantech, Tofolla z Poprasku na laguně a Cheswicka v Přeletu nad kukaččím hnízdem, dokonce jsem účinkoval i v muzikálech Koločava a Zahradá divů, opravdu si nemožu stěžovat. Když nemá herec příležitost, i sebevětší talent zakrní. Dnes mnozí z divadelních souborů odcházejí a živí se lépe placeným dabingem, reklamou a nevím čím ještě, ale to je popření základního poslání našeho řemesla. Určitě na to doplatí.

Co rozhlas?

Tam se chodí buď s radostí, nebo vůbec ne, protože spoluprací s rozhlasem ještě nikdo nezbohatl. Já tam chodím rád, protože tam mám kamarády, šikovné mladé režiséry, s nimiž se mi dobře pracuje.

Čím vám byla blízká role cara Pavla I., že se vám tak povedla?

Blízká mi nebyla v ničem. Nikdy bych nechtěl být carem ani jiným diktátorem, to jejich osamocení bych neunesl. Jsem družný člověk a jako car bych těžko mohl jen tak do hospody na pivo. Je to specifická sorta lidí, jejichž předurčenost a rodové povinnosti z nich dělají samotáře a nakonec oběti zákulisních machinací a záští. Já jsem toho nešťastníka našťástí jenom hrál. Raději sejdu ze světa přirozenou cestou.

Květa Procházková,
Týdeník Rozhlas, 5. 8. 2008

Auguste Rodin: *Brána do pekla* (1880-1917)

PEKLO - JE TO, CO ŽIJEME

Titul nového opusu **PEKLO** jako první části plánované muzikálové trilogie z pera **Stanislava Moši** a **Zdenka Mertý** v nás vyvolává nejrůznější konotace a vjemy: od nejběžnějšího vnějšího církevního „středověkého“ pojetí pekla, kde se to jen hemží rohatci a padlými anděly, přes slavná umělecká zpracování tématu z per klasiků - Danta, Goetha ad., až po ryze inte-

rozdělí díky jednomu momentu, leč ve své podstatě zůstávají jejich osudy dále prolnuty, nabízí všem spoluvůrcům hudební, choreografické, scénické, kostýmové a interpretační složky nebývale výjimečné kreativní možnosti. Dramatické situace, písňové texty a taneční prostředí dovolují Mertovi hodovat u bohatého stolu melodií, rytmických či instrumentačních lahůdek. Oba autoři, prošlí zkušeností letité spolupráce, počínaje muzikály *Sny svatojánských nocí* z roku 1991 (předtím parafráze Aristofanových Ptákovin v ND v Praze), přes *Babylon, Bastarda, Svět plný andělů*, premiérové provedení Bernsteinovy *Mše* či muzikálovou pohádku *Zahrada divů* až po operu *Ruleta*, uvedenou v pražské Státní opeře, zúročují své rozsáhlé znalosti hudebního divadla, posvěcené bohatými zkušenostmi ze zahraničí. Vyvrálá hudebně divadelní struktura Pekla je vybudována na principu prolínání, nebo chcete-li proměňování: prolínají (proměňují) se hlavní hrdinky příběhu, prolínají se motivy ústředních songů, přejímají jednotlivými postavami, refrénově se v obměnách navracejí situace. S. Moša, který je současně i režisérem inscenace, rád poznamenává, že jedním z jeho největších osobních inspiračních zdrojů jsou Ovidiovy *Metamorfózy*. A tak k nadčasovému poselstvím Pekla, jako je ono platónské – vše, co vidíme, je jen iluze – se druží další archetypální inspirace – podobně, jako G. B. Shaw, se autor nechal okouzlit zejména příběhem o kyperbském sochaři Pygmaliónovi a jeho soše dívky Galatey, do níž se umělec zamiloval...

Ke spolupráci S. Moša opět přizval svůj znamenitý kmenový tým, kostýmní výtvarnici **Andreu Kučerovou**, scénografa **Jaroslava Milfajta**, dirigenty **Jiřího Petrdlíka**, **Dana Kalouska** a hudebního aranžéra **Igora Vavřdu**, sbormistra **Karla Šarku**, a tentokrát též skvělou inspirativní dvojici mladých choreografek, **Lucii Holánkovou**, uměleckou šéfkou pražského Komorního baletu, a **Leonu Kvasnicovou**, specialistku na Street Dance. Na jevišti uvidíme na osmdesát akterů včetně dětského sboru, z hlavních interpretů jmenujeme **Radku Coufalovou**, **Svetlanu Slovákovou**, **Soňu Borkovou**, **Hanu Holišovou**, **Martu Prokopovou**, **Alenu Antalovou**, **Zoru Jandovou**, **Petra Gazdíka**, **Stanislava Slováka**, **Jana Apolenáře**, **Martina Havelku**, **Petra Štěpána**, **Dušana Vitázka**, **Jána Jackuliaka** ad., v orchestřisti bude přítomno pětáctiletých instrumentalistů.

Premiéra se uskuteční 18. října 2008 na Hudební scéně MdB.

Pavína Hoggard

PŘIPRAVUJEME

lektuální vize pekla vnitřního – Junga, Nietzscheho, Sartra, Eliota ad. či nádherná výtvarná díla – Blake, Rodin, Doré ad. Jisté je, že „peklo“ provokuje a vyvolává v lidech obrovskou škálu pocitů po celá staletí, a to i včetně „civilizovaného“ dneška.

Moša přivádí na jeviště původní dílo se současným příběhem, dílo mnohorozměrné a promyšlené jak stavebně, tak obsahově. Zahajuje jím svou **OSUDOVOU KOMEDII** (další části ponесou názvy *Očistec a Ráj*). Příběh dvou sester, tanečnic, jejichž životy a kariéry se